Biblioteca Regională Hunedoara

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XVII nr. 4443 | 4 pagini — 20 bani | Simbătă 24 ianuarie 1959

Unirea Ţărilor Romîne, opera maselor populare

Oamenii muncii din oraşele şi satele de pe întreg cuprinsul patriei noastre sărbătoresc astăzi împlinirea a 100 de ani de la Unirea Ţării Romîneşti cu Moldova.

Prăznuirea acestui eveniment de mare însemnătate istorică în viaţa poporului nostru, în procesul de făurire a statului romîn de sine stătător, în dezvoltarea socială a Romîniei, are loc în condiţiile în care poporul nostru, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, păşeşte înainte cu avînt şi neclintită fermitate, pentru traducerea în viaţă a Hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958.

Purtînd în suflet un simţămînt de nepreţuită mîndrie pentru marile cuceriri obţinute în opera de făurire a socialismului, privind cu încredere spre viitor, spre anii urcuşului pe culmile cele mai înalte ale progresului, poporul nostru cinsteşte aşa cum se cuvine, tradiţiile de luptă pentru libertate şi o viaţă mai bună, tradiţiile patriotice, între care înfăptuirea Unirii Ţărilor Romîne se află la loc de cinste. Amintirea luptelor pline de avînt ale maselor populare de la oraşe şi sate, amintirea chipurilor luminoase ale patrioţilor care legau de idealul înfăptuirii Unirii aspiraţiile fierbinţi ale poporului, de lichidare a robiei feudale şi de eliberare a ţării din jugul otoman, sînt un îmbold în munca poporului nostru. Poporul nostru ştie că Unirea Ţărilor Romîne a fost rezultatul luptei maselor, opera maselor populare şi de acest fapt e mîndru. E mîndru de activitatea desfăşurată în vederea înfăptuirii Unirii de spiritele cele mai luminate ale vremii, de Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Costache Negri, Alexandru Ioan Cuza, Dimitrie Bolintineanu, C. A. Rosetti, Cezar Bolliac, care în activitatea lor s-au dovedit apropiaţi năzuinţelor maselor, drepţi care s-au şi bucurat de sprijinul lor. Încă în acele timpuri, Mihail Kogălniceanu, scoţînd în evidenţă rolul hotărîtor jucat de masele populare în făurirea actului Unirii spunea: „Unirea, domnilor, eu nu recunosc nimănui dreptul să zică că e actul său individual, proprietatea sa exclusivă; Unirea e actul energiei al întregii naţiuni romîne... şi de aceea domnilor, nici chiar domnitorului dar încă unui simplu particular, nu-i recunosc şi nici nu-i voi da vreodată dreptul acesta de-a zice că el a făcut singur Unirea. Nu, domnilor, Unirea naţiunea a făcut-o...".

Lupta maselor populare pentru Unire, luptă pe care istoriografia burgheză a încercat decenii de-a rîndul s-o ascundă, n-a fost un episod izolat, ci o verigă în lanţul luptelor duse de poporul nostru pentru realizarea aspiraţiilor sale fierbinţi de dobîndire a independenţei naţionale, de înlăturare a iobăgiei, de obţinere a unor condiţii de viaţă mai bune pentru toţi cei ce muncesc.

La începutul secolului al XIX, ideea Unirii, cu adînci rădăcini în trecut, se cristalizează în conştiinţa poporului, ca fiind în deplină concordanţă cu necesităţile vitale ale dezvoltării societăţii, cu legile obiective ale trecerii de la feudalism la capitalism. În anul 1821, ca exponent al năzuinţelor maselor populare, Tudor Vladimirescu susţine ideea Unirii. În vremea revoluţiei de la 1848 ideea Unirii, ca expresie a aspiraţiilor maselor spre unitate naţională, găseşte un larg răsunet. O formulează Nicolae Bălcescu în scrierile sale, o formulează publicistica vremii, revistele sugestiv intitulate „Dacia literară" editată de Mihail Kogălniceanu, „Magazinul istoric pentru Dacia", editat de Nicolae Bălcescu şi T. Laurian, o formulează „Pruncul romîn".

În perioada care a urmat revoluţiei din 1848, problema Unirii a devenit problema centrală a vieţii social-politice a Ţărilor Romîne. Ţărănimea care alcătuia cea mai mare parte a populaţiei şi care se găsea sub jugul otoman şi al boierilor, aspira puternic spre Unire, văzînd în ea independenţa ţării şi împlinirea nădejdii de a se elibera din jugul strivitor al iobăgiei, de a se ridica la o viaţă omenească. În Divanurile ad-hoc, întrunite în anul 1857 la Iaşi şi la Bucureşti pentru a se pronunţa în chestiunea organizării ţărilor romîne, reprezentanţii ţărănimii, deşi în minoritate, au arătat limpede şi răspicat felul în care vedeau ţăranii unirea şi ce aşteptau de la ea. Ţărănimea lega de Unire problema lichidării clăcăşiei prin eliberare şi improprietărirea lor cu pămînturile ce le fuseseră răpite de către boieri în decursul veacurilor. Ea aspira şi lupta cu toată puterea pentru înfăptuirea Unirii însoţită de eliberarea sa din iobăgie. Lupta pentru curmarea samavolniciilor şi abuzurilor care loveau crunt în ţărănime. Din aceste cauze ţărănimea constituia forţa principală în lupta pentru înfăptuirea Unirii.

Lucrătorii şi meşteşugarii exploataţi din oraşe, din care mai tîrziu avea să se formeze clasa muncitoare, acţionau şi ei pentru Unire, însufleţiţi de nobile simţăminte patriotice şi direct interesaţi în reforme sociale.

Burghezia la rîndul ei, era interesată să se înfăptuiască Unirea Ţărilor Romîne, întrevăzînd în acest act posibilitatea dezvoltării industriei şi comerţului, posibilitatea scăpării de plată a tributului către Poarta otomană şi înlăturarea administraţiei mixte. Elementele înaintate ale burgheziei, înţelegînd năzuinţele maselor, vedeau în Unire posibilitatea înfăptuirii unui şir întreg de reforme burghezo-democratice şi îndeosebi reforma agrară. Cea mai mare parte a burgheziei însă, temîndu-se de mase căuta să înveşnicească idea Unirii în trăzeologie demagogică îndepărtînd-o de conţinutul ei adevărat, de conţinutul pe care îl dădeau masele populare însetate de progres. Această poziţie trădătoare a burgheziei, în frunte cu Ion Brătianu, s-a vădit din plin cîţiva ani după Unire, cînd ea se opune cu înverşunare reformei agrare şi celorlalte reforme sociale, pactizînd făţiş cu moşierimea, căutînd monstruoasa coaliţie.

Astăzi — după 100 de ani — cinstind pe cei ce au luptat pentru Unire şi reforme sociale împletim în inimile noastre o îndoită bucurie: bucuria de-a fi moştenitorii scumpelor tradiţii de luptă pentru libertate şi o viaţă mai bună ale poporului nostru şi bucuria de-a munci într-o ţară liberă, puternică şi frumoasă pentru continua ei înflorire, pentru continua ridicare a nivelului de trai material şi cultural al poporului.

Avînd în frunte clasa muncitoare, poporul nostru muncitor, călăuzit de partid, este mîndru nu numai pentru că desăvîrşeşte idealurile pentru care au luptat, acum un veac, în perioada Unirii, masele largi asuprite şi exploatate. Scuturînd cătuşele imperialismului, aruncînd odioasa monarhie şi instaurînd Republica Populară Romînă, poporul nostru a dobîndit, pentru prima oară în istoria sa, o adevărată independenţă şi suveranitate naţională. Eliberaţi de exploatare, oamenii muncii au devenit stăpînii roadelor muncii lor, înfăptuind spre binele întregului popor, într-un scurt răstimp, profunde transformări revoluţionare.

Însufleţiţi de tradiţiile de luptă patriotică, tradiţii între care înfăptuirea Unirii se bucură de-o înaltă preţuire, poporul nostru, strîns unit în jurul partidului, mîndru de succesele dobîndite în opera de construire a socialismului păşeşte cu hotărîre înainte, spre zilele luminoase de mîine.

La sfîrşit de săptămînă

Sute de excursionişti pleacă la cabane în crerul munţilor... Ieri la prînz, printre cei care se pregăteau de plecare în munţi am întîlnit un grup de muncitori de la complexul C.F.R. Griviţa Roşie.

Cine sînt excursioniştii? Tapiţerul Matei Gheorghe, responsabilul cercului turistic al complexului; Dumitru Hurduloaia, bobinator frunţaş şi participant la concursuri de orientare turistică şi schi din străinătate, Dumitru Albiş, tîmplar şi încercat alpinist; Tănase Georgeta de profesie electrician şi în timpul liber turistă pasionată şi mulţi alţii. Lîngă vagonul ceferiştilor s-a oprit o bătrînică:

— De ce sînteţi în uniformă maică? — a întrebat uitîndu-se la hanoracele lor.

— Plecăm la Sinaia.

— De ce?

— Să ne odihnim la munte după o săptămînă de muncă, să petrecem împreună.

— Atunci... drum bun şi petrecere frumoasă — a sunat urarea.

În clişeu: un grup de excursionişti.

Cu propriile lor puteri...

• Scrisoarea deputatei din Giarmata • Cînd oamenii pun umărul la înfăptuirea unor treburi gospodăreşti • Stamorenii îşi pot primi oaspeţii într-un cămin cultural spaţios şi îngrijit

Cu cîteva zile în urmă, am răsfoit nişte scrisori de un fel deosebit. Erau de la deputaţii din comunele raionului Timişoara. Am aflat în felul acesta tot ce se realizase acolo prin contribuţia şi munca voluntară a oamenilor, prin folosirea unor resurse locale. M-am gîndit că ceea ce e scris în ele va interesa pe mulţi activişti ai sfaturilor populare, pe mulţi deputaţi...

Era în primăvara anului trecut. Pe o foaie de hîrtie albă, scoasă dintr-un plic colorat, se putea citi în cîteva rînduri, propunerile alegătorilor din comuna Giarmata la întîlnirile cu deputaţii din comună, propuneri pe care deputata raională Mioara Bogolea le făcea cunoscute secţiei organizatorice a sfatului popular raional. Se propusese electrificarea comunei, repararea podului peste Pogonici, terminarea unor canale de desecare.

Au trecut mai multe luni... Către sfîrşitul anului, o nouă scrisoare a deputatei consemna tot atît de laconic unele rezultate **„podul peste Pogonici a fost terminat. Toate lucrările s-au făcut prin muncă voluntară. Oamenii au muncit voluntar şi la amenajarea canalelor. S-au scos astfel 74.831 m.c. pămînt, s-au lucrat 18.585 m.l. de canale. Electrificarea care se face în principal prin contribuţia voluntară a oamenilor e pe terminate"...**

Ajunseseră podeţele din comuna Bencecu de rîsul tuturor. Se întîmpla chiar ca vreun vecin mai glumeţ să răspundă unuia din Bencecu: „Nu vin, frate, la voi că-mi pot fărîma căruţa. Am auzit că-ţi ajung şi degetele de la o mînă ca să poţi număra scîndurile la podeţele voastre. Vrei să-şi rupă calul un picior?"

Zîmbeau oamenii la asemenea usturătoare glume dar se simţeau şi ruşinaţi. Oare nu puteau ei să pună mîna să le repare? Trebuia să se sfătuiască neapărat cu deputaţii. În sfatul alegătorilor cu deputaţii Iacob Scheiber, Gh. Oser, Ioan Piklo, Ecaterina Lutz, s-a luat hotărîrea ca podurile să fie reparate prin muncă voluntară. Nu s-a dat nimeni înşiruri să se apuce de treabă de îndată. S-au gîndit oamenii şi la drumurile care mai trebuiau reparate, la şanţurile ce aveau nevoie să fie curăţate. Comitetele de cetăţeni s-au luat la întrecere. În scurt timp, s-au reparat două podeţe, 1200 m.l. de drum, s-au curăţat şanţuri pe o lungime de 800 m.l. Cînd au văzut ce pot face dacă pun toţi umărul, săteni au prins parcă aripi. S-au apucat să discute despre electrificarea satului Bencecul de Jos. De la discuţie la fapte a trecut foarte puţină vreme. S-au dat bani, s-a muncit voluntar peste tot unde lucrările puteau fi făcute de cei din sat, iar sprijinul sfatului popular s-a făcut şi el simţit. Satul are acum lumină electrică, iar cînd mai îndrăzneşte vreun glumeţ să pomenească despre podeţele stricate sau să se laude cu ce s-a făcut în sat la el, cei din Bencecu îl invită politicos: „Obosesteţe-te matale, plină la noi în comună să ne vezi podeţele, drumurile şi chiar stîlpii cei pe care am instalat lumina. Nu ştim dac-ai.să mai ai de ce glumi..." Parte din lucrurile acestea le-am aflat dintr-o scrisoare, parte mi.au fost povestite.

Nor să uite ţăranii muncitori din Stamora niciodată ruşinea care au păţit-o într-o zi cînd a venit la ei o echipă artistică dintr-o comună apropiată. I-au primit ei cu drag, i-au ospătat pe la casele lor, dar cînd a fost să-i ducă la cămin unde trebuia să aibă loc programul artistic s-au simţit tare ştiinţeniţi. Abia atunci au văzut mai bine cît de dărăpănat este căminul lor, ce neîngrijită era sala, ce mică scena... Oaspeţii n-au zis nimic la început. Au jucat, au spus glume, au cîntat şi stamorenii s-au distrat bine. La plecare însă, unul dintre ei mai îndrăzneţ, le-a spus în loc de rămas bun:

„Mare păcat că o comună arătoasă ca a voastră are un cămin neîngrijit. Cum vă rabdă inima să-l lăsaţi aşa?".

Era mult adevăr în spusele omului acelula şi pe stamoreni nu l-a mai răbdat inima. Au propus deputaţilor în prima consfătuire pe care au avut-o, iar deputaţii au scris la raion făcîndu-le cunoscută propunerea şi hotărîrea oamenilor de a-şi repara căminul prin contribuţie şi muncă voluntară.

Ultima scrisoare în care deputatul raional Ioan Ţiţa înştiinţează sfatul popular raional despre realizarea propunerilor alegătorilor consemnează şi următorul fapt:

„Căminul nostru cultural e acum gata. Prin contribuţia şi munca voluntară a oamenilor am reuşit să facem reparaţiile care erau necesare. Deputaţii au muncit tot timpul la rînd cu oamenii, iar membrii comitetelor cetăţeneşti din circumscripţiile electorale nr. 1, 4 şi 10 au fost nişte adevăraţi agitatori. El au antrenat pe toţi cetăţenii din circumscripţiile lor la săpături, umpluturi, turnări de betoane, dărîmarea zidurilor, stingerea varului, realizîndu-se prin aceasta însemnate economii".

Erau încă multe scrisori venite din comunele raionului. În fiecare se puteau găsi asemenea fapte, din fiecare se putea desprinde un lucru de care ar trebui să ţină seama sfaturile populare: oamenii dovedesc multă iniţiativă şi dragoste pentru înfăptuirea, cu propriile lor puteri, a lucrărilor gospodăreşti de care se simte nevoie în satele lor. Folosite cu pricepere, iniţiativa şi entuziasmul oamenilor se pot concretiza în realizări menite să pună în valoare posibilităţile locale şi sprijinul preţios pe care-l pot da masele.

LUCIA MANOLESCU

Foto: A. CONSTANTINESCU

Manifestări consacrate sărbătoririi Centenarului Unirii Ţărilor Romîne

* * * *

Inaugurări de plăci comemorative în Capitală

Vineri la amiază, în diferite locuri din Capitală, unde s-au desfăşurat evenimente legate de actul istoric de la 24 ianuarie 1859 au fost inaugurate plăci comemorative, în amintirea patrioţilor, cunoscuţi şi anonimi, care cu un veac în urmă au luptat cu abnegaţie pentru împlinirea aspiraţiilor seculare ale maselor populare din ţara noastră — Unirea Ţărilor Romîne.

La festivităţile care au avut loc cu acest prilej, au participat un mare număr de locuitori ai Capitalei — muncitori, intelectuali, militari, studenţi şi elevi.

★

O placă comemorativă a fost dezvelită pe clădirea Marii Adunări Naţionale, ridicată pe locul vechii clădiri unde în anul 1859 s-au desfăşurat lucrările adunării elective, care, sub presiunea maselor, a ales la 24 ianuarie pe Alexandru Ioan Cuza ca domn şi în Ţara Romînească.

La festivitatea care a avut loc cu acest prilej, a luat cuvîntul tov. Toma Bogdan, preşedintele Sfatului popular al raionului Nicolae Bălcescu din Capitală.

★

Pe placa comemorativă dezvelită la Palatul Republicii, sînt înscrise cuvintele: „În acest loc a existat vechiul palat de reşedinţă al domnitorului Alexandru Ioan Cuza, prin a cărui dublă alegere, din 5 şi 24 ianuarie 1859, s-a înfăptuit Unirea Ţărilor Romîne".

La festivitatea care a avut loc cu acest prilej, a vorbit tov. Nicolae Vlădăşcău, preşedintele Sfatului popular al raionului I. V. Stalin.

La festivitatea care a avut loc în str. Enăchiţă Văcărescu nr. 7, a fost dezvelită o placă comemorativă pe casa unde a locuit ziaristul şi scriitorul progresist N. T. Orăşanu, luptător activ pentru Unirea Ţărilor Romîne. Luînd cuvîntul tov. Elena Alexandrescu, vicepreşedinte al Sfatului popular al raionului Nicolae Bălcescu, a evocat figura luminoasă a acestui tribun al mulţimii.

★

Pe placa comemorativă dezvelită pe str. Smîrdan nr. 39 se află următoarea inscripţie: „În această clădire se afla în anii Unirii Ţărilor Romîne, hotelul „Concordia" unde — în seara zilei de 23 ianuarie 1859—s-a hotărît dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza de către fruntaşii Partidei Naţionale ca domn al Ţării Romîneşti". La festivitatea care a avut loc, a luat cuvîntul tov. Ion Axinte, preşedintele Sfatului popular al raionului Tudor Vladimirescu.

★

Pe placa comemorativă dezvelită pe clădirea Palatului Pionierilor, sînt înscrise cuvintele: „În vechile case domneşti de pe acest loc, — dărîmate în 1893, pentru a se ridica un nou palat — s.a avut reşedinţa de vară Domnitorul Alexandru Ioan Cuza, prin a cărui dublă alegere din 5 şi 24 ianuarie 1859 s-a înfăptuit Unirea Ţărilor Romîne". A vorbit tov. Aurel Niţescu, preşedintele Sfatului popular al raionului V. I. Lenin.

La plăcile comemorative dezvelite, grupuri de pionieri au depus buchete de flori. (Agerpres).

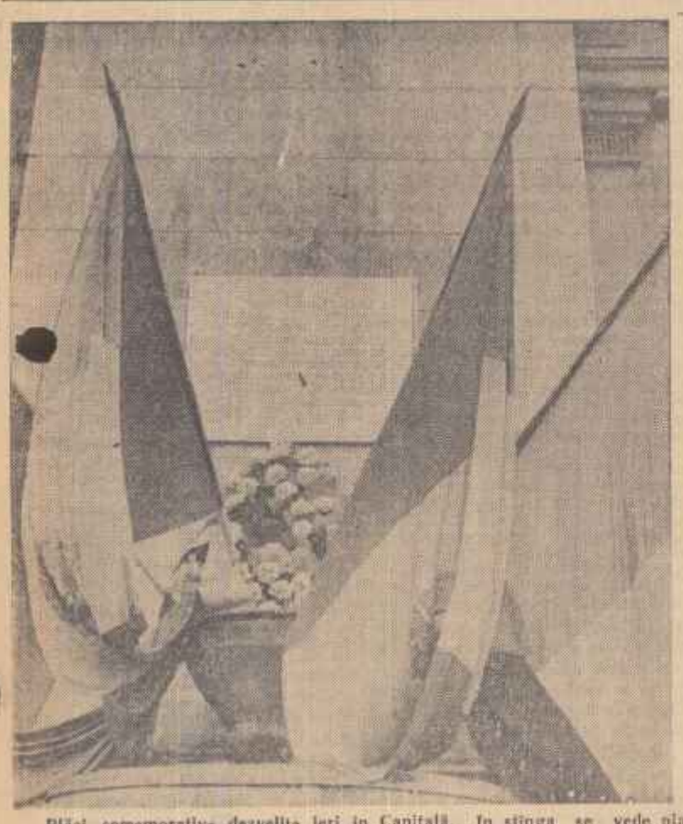

Plăci comemorative dezvelite ieri în Capitală. În stînga se vede placa aşezată la palatul Marii Adunări Naţionale, în dreapta la locuinţa luptătorului unionist N. T. Orăşanu.

Foto: NICU VASILE

Sesiuni ştiinţifice:

La Institutul de istorie al Academiei R.P.R.

Vineri a avut loc în Capitală sesiunea ştiinţifică a Institutului de istorie al Academiei R. P. Romîne, consacrată Centenarului Unirii Ţărilor Romîne.

La sesiune au participat academicieni, membri corespondenţi ai Academiei R.P. Romîne, cercetători ai Institutului de istorie al Academiei R.P. Romîne şi ai Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., cadre didactice şi studenţi de la Facultatea de istorie a Universităţii „C. I. Parhon".

Printre comunicările prezentate au fost: „Rolul maselor populare în făurirea Unirii Ţărilor Romîne" de Nichita Adăniloaie, „Lupta pentru Unire a revoluţionarilor exilaţi" (1848—1857) de Cornelia Bodea, cercetători principali la Institutul de istorie al Academiei R.P. Romîne. „Atitudinea marilor puteri faţă de problema Unirii Ţărilor Romîne" de conf. univ. Sandu Vianu. „Un luptător pentru Unire: Moş Ion Roată" de Dan Berindei, cercetător principal la Institutul de istorie al Academiei R.P. Romîne, „Condiţiile interne economice şi sociale care au determinat Unirea Ţărilor Romîne" de conf. univ. Gh. Georgescu-Buzău şi altele (Agerpres).

La Filiala din Iaşi a Academiei R.P.R.

IAŞI (de la corespondentul nostru). În Aula „Mihail Eminescu" a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza", a avut loc ieri o sesiune ştiinţifică festivă a Filialei Academiei R.P.R. şi a universităţii ieşene consacrată sărbătoririi Centenarului Unirii Ţărilor Romîne.

Festivitatea a fost deschisă de către prof. Ion Creangă, rectorul Universităţii, care a vorbit despre însemnătatea acestui mare eveniment istoric din viaţa poporului nostru. A luat apoi cuvîntul tov. St. Bălan, adjunct al ministrului Învăţămîntului şi Culturii, care a adus participanţilor un cald salut din partea Comitetului naţional de sărbătorire a Centenarului Unirii şi al Ministerului Învăţămîntului şi Culturii.

Cuvinte de salut au fost rostite de asemenea de către academician Octav Mayer, preşedintele Filialei Iaşi a Academiei R.P.R., precum şi de studentul Dumitru Sevtiuc de la Facultatea de Istorie şi Filologie care a vorbit în numele studenţilor ieşeni. Prof. univ. Valerian Popovici a conferenţiat apoi despre „Unirea şi însemnătatea ei istorică".

Au fost prezentate apoi comunicările ştiinţifice „Contribuţia lui A. D. Xenopol la cunoaşterea problemelor Unirii" de conf. univ. Janeta Benditer, „Frămîntările ţărăneşti în Moldova în presajma Unirii" de Gh. Platon, „Unirea reflectată în literatură" de conf. univ. Constantin Ciopraga, etc.

În cursul zilei de ieri au avut loc la Iaşi şi alte festivităţi prilejuite de sărbătorirea Centenarului Unirii. Astfel în prezenţa a numeroşi reprezentanţi ai oamenilor muncii din întreprinderi şi instituţii, la clădirea Societăţii de medici şi naturalişti situată în str. Gheorghi Dimitrov, a avut loc dezvelirea unei plăci comemorative pe care sînt înscrise următoarele cuvinte: **„În această casă în ziua de 5 ianuarie 1859 s-a hotărît candidatura lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei".**

La adunare a luat cuvîntul profesorul Ion Creangă, rectorul Universităţii „Alexandru Ioan Cuza". De asemenea ca un omagiu adus memoriei lui Mihail Kogălniceanu şi Vasile Alecsandri au fost dezvelite plăci comemorative pe clădirile în care au locuit aceşti mari cărturari şi susţinători ai Unirii Ţărilor Romîne. Despre personalitatea acestor figuri luminoase ale poporului nostru au vorbit tov. Elena Bădilă, vicepreşedinte al Sfatului popular orăşenesc Iaşi, precum şi conf. univ. Dumitru Berlescu, prodecan al Facultăţii de Istorie de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza".

La Filiala din Cluj a Academiei R.P.R.

CLUJ (de la corespondentul nostru). La Filiala din Cluj a Academiei R.P.R. a avut loc ieri (23 ianuarie) la prînz o adunare festivă.

După amiază, în sala de conferinţe a Bibliotecii Centrale Universitare s-au deschis lucrările Sesiunii Ştiinţifice organizată de Institutul de Istorie al Academiei R.P.R. — Filiala Cluj, consacrată Centenarului Unirii Ţărilor Romîne. Au participat academicieni, profesori universitari şi profesori de istorie de la şcolile medii, cercetători ştiinţifici, scriitori. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. Daicoviciu, directorul Institutului de Istorie, rector al Universităţii „Victor Babeş". Despre importanţa actului Unirii Ţărilor Romîne a vorbit prof. Victor Cheresteşiu. Conf. univ. Şt. Pascu a prezentat comunicarea: „Ecoul Unirii Ţărilor Romîne în Transilvania". În cadrul sesiunii ştiinţifice, Edgar Balogh profesor la universitatea Bolyai a prezentat tema: „Emigraţia maghiară şi Unirea Ţărilor Romîne", iar Carol Göllner, cercetător din cadrul colectivului de istorie al Academiei R.P.R., Filiala Sibiu s-a ocupat de „Ecoul Unirii Ţărilor Romîne în presa germană din Transilvania".

In pag. II-a

• *O sută de ani de la Unirea Ţărilor Romîne*

In pag. III-a

• *Alte manifestări în Capitală şi în ţară consacrate Centenarului Unirii Ţărilor Romîne*

Punctul pe i

...Şi Lenuţa care spunea duminică la dans că nu ştiu să ţin ritmul!... Desen de GH. CHIRIAC

Numirea noului ambasador al R.P. Romîne în R.P. Chineză şi R.D. Vietnam

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tov. Barbu Zaharescu a fost numit ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.P. Romîne în Republica Populară Chineză şi în Republica Democrată Vietnam în locul tov. Teodor Rudenco, care a primit altă însărcinare. (Agerpres)

Centre de documentare tehnică pe lîngă institutele politehnice

În vederea sprijinirii cadrelor din învăţămîntul superior, a celor din institutele de cercetări şi proiectări, din întreprinderile industriale şi din unităţile agricole ale diferitelor regiuni, Institutul de Documentare Tehnică a încheiat cu Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, Direcţia Bibliotecilor, o convenţie de colaborare pentru înfiinţarea de centre de documentare tehnică pe lîngă Institutele Politehnice din Cluj, Timişoara şi Iaşi.

24 IANUARIE 1859

100 DE ANI DE LA UNIREA ȚĂRILOR ROMÎNE

24 IANUARIE 1959

O nouă instituție culturală:

MUZEUL UNIRII DIN IAȘI

Grigore Botez
directorul Palatului Culturii din Iași

Odată cu sărbătorirea Centenarului Unirii Țărilor Romîne, Iașul s-a îmbogățit cu o nouă și valoroasă instituție culturală: Muzeul Unirii.

Lucrările pregătitoare, ținînd ca inițiator și permanent călăuzitor partidul, au început în 1954. Într-un ritm obișnuit azi, datorită sprijinului multilateral și generos cu care sînt subvenționate toate instituțiile care servesc la ridicarea nivelului de cultură al poporului, operațiile preliminare au fost încheiate după 5 ani de muncă. În 5 ani s-a putut înfăptui ceea ce trecutul regim burghezo-moșieresc nu a fost în stare să realizeze în 100 de ani; nu a fost în stare și este bine să precizăm că nici nu a dorit să înfăptuiască. Într-un document de la Arhivele Statului din Iași se atestă că în 1909, edilii orașului nu găseau loc pentru statuia lui Alexandru Ioan Cuza făcută prin subvenție publică.

Printre lucrările preliminare importante, necesare deschiderii Muzeului a fost restaurarea clădirii, fosta reședință domnească a lui Alexandru Ioan Cuza la Iași, clădire care servește drept sediul Muzeului Unirii. Piesele în număr de peste 2000, exponatele și documentele legate de actul istoric al Unirii și de etapele premergătoare au fost adunate din diferite colțuri ale țării. Ele au fost depistate grație unei migăloase și pasionate munci, însuflețită de elan patriotic. Multe instituții au înțeles țelul înalt urmărit prin crearea Muzeului și i-au pus la dispoziție piese importante din tematica lui. Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iași a dat obiecte personale ale domnitorului Cuza, Arhivele Statului din Iași numeroase documente originale care oglindesc lupta eroică a țăranimii iobage pentru Unire. Muzeul național din Turnu Severin a codat mai multe piese printre care și sania lui Cuza din timpul cînd era pircălab la Galați. Muzeul orașului București a donat „Ocaua lui Cuza" de care sînt legate atîtea povestiri populare, iar Muzeul Armatei din București mobilier care a aparținut domnitorului.

După adunare, materialul a fost triat în lumina tematicii Muzeului. Respectînd adevărul istoric — denaturat de istoriografia burgheză care a prezentat Unirea drept rezultatul activității izolate a unor personalități — Muzeul arată că înfăptuirea unității naționale este rezultatul unui îndelungat proces istoric în care rolul hotărîtor l-a avut lupta maselor largi populare. Acest proces are ca punct de plecare accentuarea descompunerii feudalismului și intensificarea relațiilor capitaliste în cele două țări românești. De aceea Muzeul cuprinde mai întîi, piese și documente care ilustrează cele afirmate mai sus, în etapele 1829—1848 și 1848—1859. Urmează anii Unirii și al guvernării Cuza-Kogălniceanu, cu toate reformele care s-au înfăptuit.

Cele patru decenii pe care le cuprinde tematica sînt și deceniile cele mai pline de frămîntări din veacul trecut. Reprezentarea lor pe planuri multiple: economie (industrie, agricultură, comerț, căi de comunicație), social-politic (înrobirea crescîndă a țărănimii iobage, asuprirea exercitată de aparatul de stat abuziv și corupt, răscoalele neîntrerupte, culminînd cu Revoluția din 1848), politica internă și externă a claselor dominante, procesul de închegare a „monstruoasei coalițiii" etc., au implicat culegerea unui bogat și variat material muzeistic. Cu acest prilej au fost descoperite documente valoroase ca: actul referitor la adunarea Divanului Ad-hoc din 7 octombrie 1857, prin care se cere Unirea Moldovei cu Țara Românească sub denumirea de Romînia; a fost găsită o scrisoare a deputatului pontaș Ion Roată către țăranul Stanciu Țelea din ținutul Putnei din 6 ianuarie 1858 în care acesta își exprimă nădejdea că odată cu Unirea se va termina cu „boierescul". Scrisoarea este însoțită de documente care arată că Ion Roată a fost arestat pentru că a alcătuit și răspîndit această scrisoare. Artiștii plastici ieșeni și secțiile de istorie și de literatură de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" ca și colectivele Institutului de Istorie și Filologie ale Filialei din Iași a Academiei R.P.R. au colaborat strîns cu colectivul Muzeului în problemele legate de conținutul științific și ideologic și în înzestrarea Muzeului cu lucrări artistice: tablouri, sculptură și basoreliefuri.

Noua instituție culturală a Iașului — făurită prin grija partidului și guvernului, este o contribuție de seamă la educarea maselor populare păstrătoare a tradițiilor de luptă pentru libertate și o viață mai bună, tradiții între care Unirea Țărilor Romîne se află la loc de cinste.

N. BĂLCESCU, „Ia zadar veți îngenunchia și vă veți ruga pe la porțile împăraților, pe la ușile miniștrilor lor. Ei nu vă vor da nimic... Fiți gata, dar, a lua voi, fiindcă împărații, domnii și boierii pămîntului nu dau fără numai a ceea ce smulg popoarele. Fiți gata, dar a vă lupta bărbătește, căci prin lucrare și jertfire, prin sîngele vărsat, poporul dobîndește cunoștința drepturilor și a datoriilor sale"... („Mersul revoluției în istoria Romînilor", Septembrie 1850).

. . . . . .

„Cea dintîi condiție a dezvoltării morale a unui stat, a existenței lui politice, e libertatea poporului și egalitatea de drepturi. Unde poporul nu e liber, unde egalitatea nu domnește, acolo nu e viață". („Trecutul și prezentul", 1851).

M. KOGĂLNICEANU: „...Să plecăm ochii noștri către acele glocte multe și amărîte, care pînă acum, de la patrie, n-au cunoscut decît dări și asupriri. Pe lîngă datoriri să le dăm acum și drepturi. Să facem ca și pentru dinșii să răsară soarele emancipațiunii. Întrucîtă vreme nu vom emancipa populul nu ne vom emancipa țara". („Discurs asupra proiectului de constituție a Principatelor Unite").

CEZAR BOLIAC: Fapta noastră este o faptă săvîrșită, care trebuia să se facă și care s-a făcut întocmai după cum se cuvenea a se face. A fost bine concepută, bine săvîrșită. Ne-am întărit naționalitatea, am făcut Unirea și am scăpat de prinț străin. Mai puțină grijă dar pentru grijile străinilor și mai multă energie și unitate pentru întărirea faptei noastre și pentru dobîndirea consecințelor fericite ce avem să tragem din fapta noastră. (Articolul „Prinț străin" 7/19 februarie 1859).

Vorbind despre Unire

În sat la Mircești și la Ruginoasa

În sat la Mircești nu-i om să nu-ți arate drumul spre casa bătrînească din parcul cu stejari și brazi de-un secol, unde a trăit și a scris Vasile Alecsandri. Amintirea poetului stăruind prin fiul versului se întărește în cămările scunde, unde cu dragoste au fost rînduite, în anii puterii populare, manuscrise și relicve rămase de la autorul „Horii Unirii".

Am fost în sat la Mircești, în zilele cînd oriunde în țară, oamenii se pregăteau să cinstească împlinirea unui veac de la Unirea Țărilor Romîne. Și cei din Mircești, așa cum am deslușit din glasul unui copilaș, pe nume Valerică, se aflau în bucuriile acelorași pregătiri. Numai că la ei, lucrurile stăteau mai altfel.

— La noi are să vie și lume din Iași, — îmi spunea băiatul. Că doar Alecsandri a scris „Hora Unirii"...

Copilul nu se înșela. La Mircești, precum prevede planul comitetului regional de sărbătorire a Centenarului Unirii, urmează să aibă loc, la 24 ianuarie, o serbare populară. Vor veni aici muncitori și țărani și vor cinsti amintirea lui Vasile Alecsandri, poetul care înflăcărat de năzuințele maselor populare a militat convins pentru Unire. Vor păși oamenii muncii în odaia sa de lucru, vor privi masa de scris și scaunul poetului, cărțile sale de versuri cu ultimele adnotări, vor respira, în camera scundă, cu sobă bătrînească, cu mobile peste care a trecut de mult veacul, atmosfera de simplitate în care a trăit artistul și luptătorul pentru Unire. Vor păși vizitatorii și ghidul le va explica dinaintea manuscriselor și stampelor că Vasile Alecsandri, cel care a fost printre fruntașii revoluției de la 1848, a fost și unul din fruntașii unioniști și că prin înfăptuirea scumpei cauze a poporului el a adus în luptă prestigiul și întregul său talent. Vor trece cei veniți la Mircești pe dinaintea vitrinelor cu manuscrise și poate oprindu-se vor rosti, citind slova mărunță înflorită pe foi din celălalt secol:

Hai să dăm mînă cu mînă...

Și la Mircești, oamenii muncii care știu prețul tradițiilor luptei pentru libertate și o viață mai bună ale poporului nostru, vor cinsti Centenarul Unirii și amintirea unuia din cei mai de seamă reprezentanți ai Unirii...

„...Unirea, națiunea o făcut-o..."

Îmi aminteam adevărul rostit de M. Kogălniceanu cu o sută de ani în urmă pe cînd stam, de vorbă cu vreo cîțiva țărani din Ruginoasa, comună din apropierea Iașului. În acest sat cu nume de rezonanță tomnatică, se înalță către cer, ca ramurile unui arbor carbonizat, ruinele ce le-a lăsat războiul din palatul lui Alexandru Ioan Cuza. Tot aici, potrivit voiei sale, au stat adăpostite, pînă la război, într-o criptă căptușită cu marmură, rămășițele pămîntești; ale sale și ale fiilor săi. Țăranii cu care mă întîlnisem mi-au arătat și ruinele și cripta și mi-au vorbit, cu uimitoare amănunte, despre Alexandru Ioan Cuza, despre reformele sale, despre înlăturarea lui și-a sfetnicului său Mihail Kogălniceanu de către boieri, despre Divanul ad-hoc al Moldovei, despre luptele pentru Unire. Ascultîndu-i firesc că nu m-am putut opri să nu-i întreb:

— Dar de unde le știți, așa de bine pe toate, cu deamănuntul?

— Apoi le știm — îmi răspunse unul — că la noi în sat oamenii pomenesc Unirea ca de vremea cînd s-a dat pămînt la clăcași în '864. La noi au fost din aceia care au primit cîte două fălci; mai trăiesc și azi nepoți lor... Și-acolo devale, în dreapta zidurilor acestea risipite, locul cel cu casa, și-acuma se cheamă Curteni. Sălășluiau acolo, acum un veac, robii țigani. Dinșii au fost dezrobiți după Unire... Cu vremea s-au amestecat cu satul, de locului asa i-a rămas numele: Curteni... Iacă de asta nu le-a fost Cuza drag boierilor, că el și Mihail Kogălniceanu și Alecsandri erau cu noi, cu poporul...

Vizitatori la casa memorială de la Mircești.

În amintirea țăranilor de la Ruginoasa, membri ai unei întovărășiri unde Constantin Iuga și Bodoloschi Chiriac și Alexandru Axinia sînt frunași ai unei întovărășiri care, potrivit dorinței și vorbei lor, „s-o face colectivă, că așa-i rostul cel de nădejde", Unirea am aflat-o indisolubil legată de reformele care au urmat Unirii. La Ruginoasa care are în preajmă, la doi kilometri numai, satul Radiu unde-i o trainică gospodărie colectivă și nu departe satul Ruginoasa — Vascani unde de curînd toate cele 542 de familii s-au unit într-o singură gospodărie mare și puternică, am aflat o imagine vie a satului de la noi în mișcare socialistă a satului care privește în viitor dar care nu uită luptele pentru dreptate și libertate ale înaintașilor.

Am privit nu o dată, la Iași, la Muzeul Unirii, relicve care pomenesc Unirea; am privit documente, stampe, proclamații, manuscrise... Ele înviau amintirea luptei pline de avînt dusă de masele populare, înviau amintirea patrioților luminați care legau Unirea de împlinirea năzuințelor arzătoare ale poporului. La Ruginoasa n-am întîlnit astfel de mărturii; dar am aflat acolo cum se oglindește azi, în conștiința unor întovărășiți, amintirea acelor vremi, amintire păstrată din tată în fiu... Și vorba lor cu mlădiere domoale îmi deștepta în minte, istorioara lui Creangă, slovenită de mult, în anii școlii, în cartea de citire... Istorisirea lui Moș Ion Roată și apoi adevărul rostit de Kogălniceanu: *„Unirea națiunea a făcut-o..."*. Poporul a făurit-o căci el a văzut în Unire calea ca *„săteanul să fie și el pus în rîndul oamenilor"*, cum glăsuia propunerea deputaților pontași din Divanul ad-hoc al Moldovei. Unirea poporul a făurit-o. De aceea amintirea el, amintirea luptei pentru făurirea ei o pot afla și astăzi așa cum mi-a fost dat s-o aflu păstrată la țăranii din Ruginoasa, care pășesc cu încredere zare viitorul fericit pe drumul pe care îl-i arată partidul.

VIRGIL DÂNCIULESCU

Muzeul Unirii de la Iași.

Foto: N. BODNARENCO

Cîntecul ornicului cu trei cadrane

Ion Istrati

Cetățenii străvechiului și totuși tînărului Iași, care se aflau într-una din seri în urmă, așteptînd în stațiile de tramvai sau de autobuz de pe strada Malinovski sau Ștefan cel Mare, ca și cei care, pur și simplu, se plimbau, au avut prilejul să fie martori la o emoționantă și spontană solemnitate.

Mai întîi, la fel ca într-un păgînic vers de al lui Topîrceanu, undeva, în văzduhul ușor amorțit de ger, al înserării înfășurată cu voaluri alb-fumurii și subțiri de ceață, au sunat lung și monoton șase ritmice bătăi. Era semn că ornicul ajunsese, tot așa de firesc ca în fiecare altă zi, la ceasurile 6 p.m. De asta, mai nimeni din rîul de pietoni care inunda străzile din preajmă n-a fost cu luare aminte. Dar asta n-a durat decît doar o clipă! În secunda imediat următoare au izbucnit și au prins să trosnite, să crească și să vibreze lin în aer sunetele unei dulci și armonioase melodii.

Atunci, pașii de pe trotoare s-au oprit locului, iar auzurile s-au încordat brusc; înlesnindu-le tuturor achilor, ca parcă, parcă, să întoarcă privirile încărcate de emoție în spre Palatul Culturii. De sus, din donjonul central al palatului ornicul cel cu trei cadrane, ferestrele rumenite de lumina unor becuri electrice, a prins să insuile un cîntpei de cîntec. Era un hurmuz de note din ilustrația muzicală a lui A. Flechtenmacher făcută pentru poezia „Horă Unirii" a lui Alecsandri.

Și fiecare notă răsuna atît de limpede și distinct, încît, vorba lui D. Anghel, parcă picurau într-un pahar boabe de mărgăritar.

Am rămas copleșit pentru un moment de vechi aduceri aminte. Am stat și am socotit: ultima oară cînd am ascultat melodia pe care abia o intonase acum bătrînul ceasornic, fusese în urmă cu vreo 15 ani și ceva.

Atunci, ciuruite de gloanțe, lovite de schije, ceasurile de la palat, mitropolie, Sf. Spiridon, amuțiseră cu totul.

În anii de după eliberare, unul cîte unul apoi s-au reparat și au prins iarăși să funcționeze. Ultimul căruia i-a venit rîndul să-și ia meritul și căruia moș Petrache Chiriac, mecanicul de la Palatul Culturii, i-a dat de rost cu grea anevoință, a fost acesta. Și a fost să fie aceasta tocmai în preajma împlinirii unui veac de la Unirea Țărilor Romîne, cînd oamenii muncii din patria noastră vor încinge sărbătorește, ca și vrednicii lor înaintași, străvechea Horă a Unirii, legînd-u-se ca să pășească laolaltă spre noi, spre trainice și spre glorioase înfăptuiri socialiste.

O pagină glorioasă a luptei pentru libertate și progres

Prof. univ. Victor Cheresteșiu

Sărbătorim aniversarea a o sută de ani de la înfăptuirea Unirii Țării Romînești și Moldovei. Unirea marchează un moment însemnat în istoria poporului romîn; ea a stat la temelia creării statului național romîn, a constituit punctul de plecare în făurirea Romîniei. Sărbătorind într-un cadru festiv unirea, ne amintim de luptele înaintașilor noștri, de generația revoluționarilor din 1848 care a solidarizat cu năzuințele maselor, dorind să-și croiască o soartă mai bună, o viață liberă și demnă, într-un stat independent.

Poporul romîn a trăit multe veacuri în formații statale deosebite; conștiința unității sale naționale, de limbă, de obiceiuri, nu și-a pierdut-o însă.

Dezvoltarea capitalismului din țările romîne, în primele decenii ale secolului al XIX-lea, trezirea din letargia feudală, a pus pe primul plan ideea națională. „Baza economică a acestor mișcări (e vorba de mișcările naționale — n.r.) — scria Lenin — constă în faptul că pentru victoria deplină a producției de mărfuri este necesar ca burghezia să cucerească piața internă, este necesar ca teritoriile cu populații vorbind aceeași limbă, să se închege ca state...". Capitalismul, ne învață tot Lenin, necesită lărgirea pieței interne, unite și centralizate din punctul de vedere al organizației de stat, desființînd barierele vechi, medievale, îngust locale...

Dezvoltarea forțelor de producție face ca făurirea unui stat național romîn unitar, stat care să înlăture relațiile de producție feudale și jugul străin, să devină o necesitate obiectivă. Revoluția din 1848 a înscris și problema unirii romînilor într-o singură țară, într-un singur stat național.

Patrioții din Moldova, între care V. Alecsandri, C. Negri, G. Sion și alții, refugiați la Brașov, redactează cîteva zile după adunarea de la Blaj, în 12/24 mai 1848, documentul „Principiile constitutive pentru reforma patriei". Programul cuprinde, pe lîngă desființarea boierescului, desființarea tuturor privilegiilor feudale, împroprietărirea țăranilor — și „Unirea Moldovei și Valahiei într-un singur stat neatîrnat, romînesc".

Revoluția a fost înăbușită, dar ideile au continuat să trăiască în popor. Conducătorii sînt siliți să emigreze, ei duc însă și în străinătate o entuziastă activitate pentru ideile progresiste.

„Vrem să fim o cetate una, puternică și liberă — scrie Bălcescu în 1850 — prin dreptul și datoria noastră, pentru binele nostru și al celorlalte neamuri, căci voim fericirea noastră și avem o misie a împlini în omenire... Aceste condiții de putere, de care avem nevoie, nu le putem găsi decît în solidaritatea tuturor romînilor, în unirea lor într-o singură natie, unire la care sînt meniți prin naționalitate, prin același limbă, religie, obiceiuri, simțiminte, prin poziția geografică, prin trecutul lor și în sfîrșit prin nevoia de a (se) păzi și de a se mîntui". Cu multă clarviziune scria Bălcescu prietenului său, Al. C. Golescu: „Romîna noastră va exista... Poate pînă vom vedea natia noastră recăpătînd-și toate drepturile, va trece chiar un secol". Presimțirea lui Bălcescu s-a adeverit: pînă la crearea Romîniei libere, independente, democratice, pînă la dominarea poporului prin popor", pînă la formarea unității politico-morale a întregului popor muncitor, pînă la înfrățirea între poporul romîn și minoritățile naționale — a trecut, de fapt, aproape un secol.

După înfrîngerea revoluției, problema unirii rămîne mai departe la ordinea zilei, atît în Moldova, cît și în Țara Romînească.

Împotriva unirii sînt marii boieri — beneficiari ai tuturor privilegiilor — care se tem de orice schimbare care ar putea să amenințe poziția lor economică și politică. Cu cît se generalizează spiritul de revoltă cu atît mai mult țin boierii la vechile rînduiri și caută scut la „Sublima Poartă", dușmană neîmpăcată a oricărei mișcări de emancipare în Țările Romîne.

Burghezia, clasa care în primul rînd e interesată în lărgirea pieții, așteptînd că această lărgire va aduce înviorarea și dezvoltarea comerțului și a industriei, că va încuraja întemeierea de mari întreprinderi — e firește în general pentru unire.

Cele mai înaintate elemente ale burgheziei văd clar că unirea nu poate veni ca un dar al puterilor străine și nici din bunăvoința boierilor, ci că ea se poate înfăptui numai prin lupta maselor populare. În fruntea acestor elemente se află scriitori, istorici, publiciști, oameni politici, trecuți cei mai mulți prin școala revoluției din 1848 și prin anii grei ai emigrației. Ca patrioți, îmbrățișează cu căldură năzuințele maselor muncitoare. Ei vor în primul rînd, urmînd exemplul marelui Bălcescu, dezrobirea și împroprietărirea țăranilor, căci „două mii de boieri, spunea Kogălniceanu, nu fac o natie".

Avîntul acestor luptători n-a cuprins însă decît o mică parte a burgheziei. Cei mai mulți burghezi nu voiau să lege cauza unirii de cauza unor schimbări radicale; temîndu-se de masele, erau gata să cadă la compromis cu cercurile boierești, reacționare.

Pentru unire erau masele de țărani. Ele așteptau de la unire, de la schimbarea vechilor rînduiri, îmbunătățirea soartei lor de clăcași fără drepturi.

Dornici de un trai omenesc erau și lucrătorii din ateliere și manufacturi, din care păturî urma să se nască clasa muncitoare. Interesați în înfăptuirea unor reforme radicale sociale și politice, acești lucrători erau în primele rînduri ale luptătorilor pentru unire și au în 1859 un rol important asemănător cu cel avut în 1848. Lor li se alăturau și alți orășeni exploatați, mici meșteșugari și calfe.

Se poate spune că opinia publică democrată a Europei de pe atunci urmărea cu simpatie strădaniile celor două țări de a se uni și a deveni independente. Marx a scris mai multe articole în perioada 1853—1860 asupra problemei orientale, susținînd cu tărie cauza justă a poporului romîn. Cu mare căldură au sprijinit cauza unirii democrații revoluționari ruși, în fruntea cu Cernișevski și Dobroliubov. Ei apreciau lupta moldovenilor și muntenilor nu numai ca o luptă națională, ci ca o mișcare revoluționară. Ei aveau convingerea că dorința romînilor de a forma un stat unitar se va realiza.

Cu simpatie și chiar cu admirație urmărea evenimentele din cele două țări surori conducătorul luptei antihabsburgice ungare, Kossuth. În lupta romînilor de a-și alcătui o patrie, el vedea un imbold pentru poporul ungar, de a lupta pentru independența patriei sale.

Toți factorii ceștia, — lupta poporului romîn, simpatia cercurilor democratice înaintate, poziția favorabilă a unor puteri europene, în special a Rusiei și Franței —, au făcut ca la Paris să se ia hotărîrea de a se consulta dorința maselor. În același timp, Turcia și protectorii ei, Austria și Anglia, au făcut totul să se zădărnicească sau să se falsifice votul populației.

Nemulțumirea și spiritul de revoltă împotriva samavolniciilor marii boierimi, împotriva încercărilor de a falsifica votul populației, creșteau încontinuu. Mișcarea unionistă lua proporțiile unei lupte de eliberare națională. În toate județele se formau zeci de comitete unioniste, în fruntea cărora stăteau luptători pașoptiști. Aceștia răspîndeau broșuri și manifeste unioniste, demascau pe boierii separatiști, strîngeau adeziuni pentru unire. Cu toate actele sălbatice ale cămătarilor, (care mergeau pînă la arestarea și schingiuirea unioniștilor), mișcarea pentru unire progresa.

În toamna anului 1857 se întrunesc, fiecare separat, Divanurile ad-hoc din Moldova și Țara Romînească. Divanurile nu reprezentau nici pe departe toate clasele societății, căci covîrșitoarea parte a deputaților făceau parte din boierime și burghezie. Totuși, punctul de vedere al unioniștilor învinge în ambele adunări, în care se cere autonomia și neutralitatea Țărilor Romîne, unirea lor într-un singur stat, un guvern reprezentativ și constituțional. Divergențe se nasc cînd deputații țărani din Moldova ca și cei din Țara Romînească, încep să vorbească de îngrozitoarele suferințe ce l-au chinuit și-l chinuiesc încă pe țăranii clăcași. Divanul ad-hoc din Țara Romînească se declară, la propunerea lui Ion C. Brătianu, „incompetent" pentru a discuta revendicările țăranilor: Brătianu cere cu cinism țăranilor să jertfească păsurile lor personale pentru așa-zisele interese ale țării, în realitate, interesele burghezo-moșierimii. Divanul din Moldova discută cererile țărănimii, dar nu ajunge la nici o hotărîre. În ianuarie 1858 sultanul dizolvă ambele adunări.

În mai 1858, reprezentanții marilor puteri europene se întrunesc din nou și elaborează Convenția de la Paris. Aici se hotărește a se face o semiunire: unire în nume („Principatele Unite"), dar cu domni, guverne și adunări separate.

În fața acestor hotărîri confuze, poporul romîn desfășoară steagul luptei. El joacă, așa precum spusese Marx, un rol excepțional de important pentru soluționarea „problemei orientale". În Moldova, la 5 ianuarie 1859 Divanul ad-hoc alege, sub presiunea opiniei publice care respingea pe candidații vechiului regim, pe colonelul Alexandru Ioan Cuza, domn al Moldovei. Cuza era cunoscut ca unul din participanții la mișcarea revoluționară din 1848, ca dușman al privilegiilor boierești. Încă de mult se cunoșteau sentimentele lui patriotice și unioniste.

Mai greu era situația unioniștilor în Divanul Țării Romînești — unde boierii reacționari aveau majoritatea. Era clar că fără participarea activă a poporului, unioniștii nu-și puteau impune candidatul.

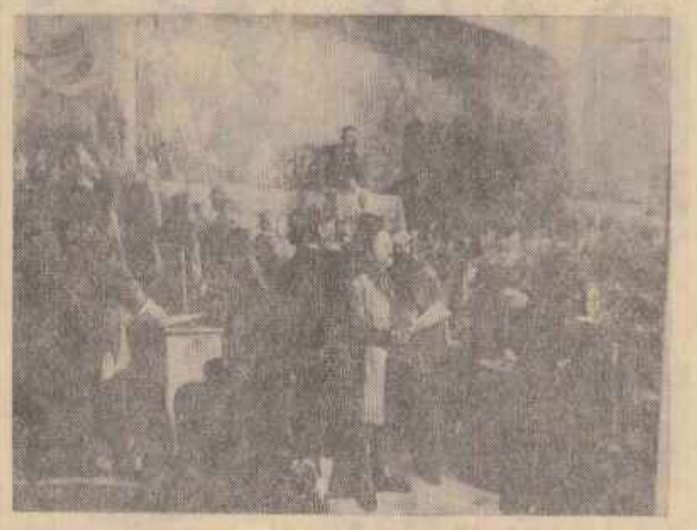

EUGEN IȘPIR: Alegerea lui Al. I. Cuza domn al Țării Romînești
(Pictură în ulei)

Mii de oameni din popor, lucrători, meșteșugari, intelectuali fremătau în zilele de 21—24 ianuarie în jurul dealului Mitropoliei, unde își ținea ședințele Divanul ad-hoc. Țăranii din împrejurimi au rupt barierele și au năvălit în oraș, voind să împiedice ca cinova din reacționarii boieri să se aleagă domn al țării. Caimacamii dăduseră ordin ca împrejurimea Mitropoliei să fie evacuată de popor, dar ostașii tineau cu poporul. Poporul părea — precum scrie publicistul democrat N. T. Orășanu — *„o mare vie care amenința să năvălească prin uși și ferestre în Cameră și să-și susție drepturile și pelacinul său"*. În ziua de 24 ianuarie mulțimea din jurul Mitropoliei se ridicase la cifra 30.000 de oameni — o masă imensă, dacă considerăm că București n-avea pe atunci decît 100 mii de locuitori. Manifestările entuziaste ale mulțimii se țineau lanț.

Boierii reacționari erau sub presiunea maselor care nu păreau de loc dispuse să respecte „bărbile boierești". În caz că posesorii lor nu se supun voinței poporului. În atari împrejurări este propusă de către unioniști candidatura lui Al. I. Cuza la scaunul de domn al Țării Romînești. Boierii — raportează mitropolitul consulul austriac Eder — l-au votat pe Cuza de teama *„că nu vor părăsi în viață sala de ședințe, dacă nu se vor hotărî la acest vot de unire"*.

Entuziasmul general era de nedescris. Oamenii se îmbrățișau și pretutindeni se juca Hora Unirii. Toți simțeau că prin îndoita alegere s-e făcut un pas important spre unirea Țărilor Romîne, spre progresul poporului. În 24 ianuarie 1862 ambele Adunări fură convocate într-o singură Adunare la București, Romînie evind de atunci o unică Cameră și un singur guvern. Astfel unirea celor două țări devine definitivă.

Față de unii oameni politici, care voiau să-și asume meritul de a fi înfăptuit unirea, Kogălniceanu accentua cu drept cuvînt în Cameră, în 1863, *„Unirea e actul energic al întregei naațiuni romîne"*. Lupta fruntașilor unioniști a fost încununată de succes, deoarece cauza pentru care pledau era cauza națiunii întregi, căci unirea corespundea unei necesități istorice în dezvoltarea poporului romîn.

Alegerea din 24 ianuarie 1859 a însemnat victoria patriotismului asupra reacțiunii, izbînda ideilor mari, generoase asupra intereselor înguste de castă, triumful noului asupra celor ce ore vechi și perimat. Lupta maselor pentru izbînda unirii constituie o verigă importantă în lanțul luptelor duse pentru o viață mai bună, liberă și demnă în cadrul unui stat independent.

Unirea a avut consecințe importante pentru dezvoltarea poporului romîn. Domnitorul Cuza, împreună cu ministrul Kogălniceanu, bazîndu-se pe popor, au introdus o serie de reforme împotriva majorității reacționare a Camerei: astfel s-e făcut secularizarea averilor mînăstirești, prima împroprietărire, lărgirea bazei electorale, reforma juridică, reforma învățămîntului. Aceste reforme, deși aveau un caracter limitat, au contribuit totuși la restrîngerea relațiilor feudale, la progresul țării. Forțele naționale au crescut, s-a întărit încrederea în forțele proprii și astfel au fost create condițiile necesare pentru ca poporul romîn să-și dobîndească independența de sub jugul otoman.

Lenin arată că *„burghezia liberală tinde, în împlinirea, și în virtutea intereselor ei fundamentale, la o tranzacție cu vechea putere, că ea ocilează între revoluție și reacțiune, se teme de popor, se teme de o desfășurare largă și multilaterală a activității"*. Constatările lui Lenin se referă în măsură și la burghezia liberală romînă care a căzut la înțelegere cu moșierimea. Burghezia a trădat interesele țării legate de propășirea celei mai numeroase păturî sociale de atunci, a țărănimii. Cuza și Kogălniceanu au fost înlăturați de la putere și împotriva voinței poporului, a fost înăbușită răpăitoarea dinastie prusacă a Hohenzollernilor. Boierimea și burghezia își întăreau pozițiile dominante, înăbușind prin foc și sabie. În 1907 au fost uciși 11.000 de țărani pentru că au pretins pămînt, orice mișcare, a maselor asuprite și exploatate. În schimbul unor participări la venituri, regimul burghezo-moșieresc deschide larg porțile pentru capitalul străin, aservind țara trusturilor și monopolurilor străine.

Burghezia, în dorința ei neașteptată de a se îmbogăți, de a servi exclusiv interesele ei înguste de clasă, a dat uitării sau a falsificat amintirea acelor figuri luminoase care au luptat pînă năzuințele poporului și au luptat împreună cu el, pentru înălțarea țării, pentru drepturile democratice ale maselor. Lupta pentru independența națională, pentru libertățile și drepturile democratice a fost continuată de clasa muncitoare și de partidul ei.

În condițiile victoriei epocale a Uniunii Sovietice asupra hitleriștilor, clasa muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist Romîn, în alianță cu țărănimea muncitoare, a înlăturat de la putere clasele exploatatoare și a creat regimul democrat-popular. Este lichidată starea de înapoiere economică și culturală a țării, acea moștenire întunecată a regimului burghezo-moșieresc; Romînia dintr-o țară „eminamente agricolă", devine o țară cu o industrie înaintată, cu o agricultură mecanizată. În lupta pentru un viitor mai bun și mai îmbelșugat, se cimentează unitatea oamenilor muncii, frația dintre poporul romîn și minoritățile naționale.

Unirea, înfăptuită acum o sută de ani, constituie o pagină glorioasă a luptei poporului pentru libertate și progres. Cinstind memoria luptelor măreațe ale înaintașilor noștri poporul muncitor din țara noastră pășește spre noi succese în făurirea unui viitor fericit, într-o țară îmbelșugată, adevărată patrie pentru toți oamenii muncii.

Manifestări consacrate sărbătoririi Centenarului Unirii Ţărilor Romîne

S-a redeschis Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti

Vineri la amiază, în localul din Bulevardul 1848, vechi monument arhitectonic al oraşului, a avut loc festivitatea redeschiderii Muzeului de istorie a oraşului Bucureşti.

La festivitate au luat parte tovarăşii Florian Dănălache, prim-secretar al Comitetului Orăşenesc Bucureşti al P.M.R., Constanta Crăciun, adjunct al ministrului Învăţămîntului şi Culturii, acad. prof. Petre Constantinescu-Iaşi, preşedintele subsecţiei de istorie a Academiei R. P. R., academicieni, membri ai Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei, directori ai muzeelor din Capitală, ziarişti romîni, corespondenţi ai presei străine şi alţii.

Luînd cuvîntul, tov. Dumitru Diaconescu a arătat că redeschiderea Muzeului de istorie a oraşului Bucureşti, se face cu prilejul marii sărbători a poporului nostru — Centenarul Unirii Ţărilor Romîne. Prin grija partidului şi guvernului, Capitala scumpei noastre patrii se îmbogăţeşte astfel cu un nou aşezămînt de cultură. Expoziţia permanentă a acestui muzeu care cuprinde peste 5000 de piese, ilustrează istoria vieţii sociale şi economice pe teritoriul şi în jurul Bucureştiului, din cele mai vechi timpuri. Astăzi, în Bucureşti, a arătat vorbitorul, datorită sprijinului acordat de partidul clasei muncitoare se găsesc zeci de muzee, case memoriale şi case de cultură, care contribuie la ridicarea nivelului cultural şi la educarea patriotică a oamenilor muncii.

A luat apoi cuvîntul prof. I. Ionaşcu, directorul muzeului, care a vorbit despre munca depusă de colectivul ştiinţific al muzeului pentru alcătuirea expoziţiei permanente.

Cei prezenţi, au vizitat apoi sălile muzeului. Expoziţia prezintă de asemenea documente inedite despre Cetatea Bucureştilor, vechi hrisoave şi peceţi domneşti, veşminte, arme şi steaguri, cărţi, picturi şi gravuri ce înfăţişează oraşul în dezvoltarea sa şi aspecte din viaţa locuitorilor săi în diverse epoci. Sînt expuse obiecte şi documente din vremea răscoalei lui Tudor Vladimirescu, Regulamentului Organic, revoluţiei de la 1848, Unirii Ţărilor Romîne, domniei lui Al. I. Cuza şi războiului pentru independenţă. Muzeul cuprinde de asemenea documente privind lupta pentru eliberarea oraşului de sub jugul fascist. O sală a muzeului este consacrată prezentării măreţelor realizări dobîndite sub conducerea partidului de osteniţii muncii din Capitala Republicii Populare Romîne, în opera de construire a socialismului.

(Agerpres)

O expoziţie de documente privitoare la Unire

Cu ocazia Centenarului Unirii Ţărilor Romîne, Biblioteca Academiei R. P. Romîne a organizat o expoziţie de documente la Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu". La deschiderea expoziţiei au fost prezenţi academicieni, membri corespondenţi ai Academiei R.P.R., cercetători şi institutelor Academiei, numeroşi oameni ai muncii.

În expoziţie sînt prezentate numeroase documente originale din colecţia Bibliotecii Academiei R.P.R.: ediţii rare ale unor publicaţii periodice, cărţi, afişe, fascicule de legi, stampe, gravuri, fotografii. Panourile ce cuprind astfel de documente sînt intitulate: „Starea economică şi socială a vremii în Ţările Romîne", „Lupta pentru cultivarea limbii, culturii şi conştiinţei istorice comune", „Lupta ideologică pentru Unire", „Presa şi cartea în lupta pentru Unire", „Solidaritatea internaţională cu ideea Unirii", „Înfăptuirea şi consolidarea statului naţional unitar" etc. Sub fotografiile ce reprezintă divanurile Ad-hoc sînt înscrise citate din publicaţiile vremii care arată că actul Unirii este opera conştientă a maselor populare.

Expoziţia cuprinde, de asemenea, proclamaţiile şi mesajele domnitorului A. I. Cuza, adresate poporului, precum şi materiale inedite cum sînt discursuri, scrisori şi telegrame ale unor patrioţi care au militat pentru Unire. Sînt expuse în original textul jurămîntului depus de Cuza la alegerea sa ca domnitor, manuscrisele unor cîntece, opere literare, scrisori şi telegrame ale lui Vasile Alecsandri.

Alte panouri intitulate „La 100 de ani după Unire" prezintă în imagini realizările principale dobîndite de poporul nostru, în anii regimului democrat popular, sub conducerea înţeleaptă a partidului.

Expoziţia de documente despre înfăptuirea Unirii Ţărilor Romîne va rămîne deschisă pînă la 10 februarie. Ea poate fi vizitată zilnic, cu excepţia zilei de luni, între orele 10 şi 13 şi 16 şi 20.

(Agerpres)

Importante festivităţi la Galaţi

GALAŢI (de la corespondentul nostru). Clădirea în care se află astăzi Muzeul de Istorie al regiunii Galaţi, acum 100 şi ceva de ani, era reşedinţa lui Al. I. Cuza, care îndeplinea funcţia de pîrcălab al oraşului şi porţului Galaţi. În faţa acestei clădiri a avut loc ieri dimineaţă un însufleţit miting la care au participat un mare număr de muncitori, activişti de partid şi de stat. Tov. Alecu Iftode vicepreşedinte al comitetului executiv al sfatului popular regional Galaţi a vorbit celor prezenţi despre însemnătatea istorică a actului Unirii Ţărilor Romîne. După aceea a fost dezvelit un bust al lui Alexandru Ioan Cuza, iar pe clădirea Muzeului e-a fixat o placă comemorativă.

Tot ieri a avut loc prima sesiune ştiinţifică a Filialei din Galaţi a Societăţii Ştiinţifice de Istorie şi Filologie, închinată Centenarului Unirii. În faţa unei numeroase asistenţe au prezentat comunicări prof. Mariana Gheorghiu, prof. Gh. Finichiu şi tov. N. Mocioiu, directorul Arhivelor Statului din Brăila.

Broşura intitulată „Aspecte ale luptei pentru Unirea Ţărilor Romîne în regiunea Galaţi", editată de comitetul regional pentru sărbătorirea Centenarului Unirii a fost difuzată ieri în oraşele şi satele regiunii în mii de exemplare. În cursul după amiezii, la Institutul Pedagogic din Galaţi a avut loc o adunare festivă cu prilejul căreia Institutului i-a s-a atribuit denumirea de „Costache Negri".

Profesori din Bucureşti participă la festivităţile de la Iaşi

Aseară 60 de profesori din raionul N. Bălcescu, au plecat la Iaşi pentru a participa la festivităţile închinate Centenarului. Ei vor vizita apoi Iaşul, luînd cunoştinţă de monumentele istorice şi de noi înfăptuiri dobîndite în anii puterii populare.

Noi piese pe scenele teatrelor

În aceste zile în care toată ţara sărbătoreşte un secol de la înfăptuirea Unirii Ţărilor Romîne, pe scenele teatrelor sînt prezentate piese noi, inspirate din faptele de acum 100 de ani. Festivaluri în care sînt evocate pagini din literatura vremii.

Colectivul Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" a prezentat vineri seara în sala „Comedia" un spectacol festiv. Manifestarea a fost deschisă de acad. Andrei Oţetea, care a vorbit despre „Însemnătatea istorică a Unirii". Artiştii emeriţi Nicolae Brancomir şi Toma Dimitriu au recitat „Hora Unirii" de Vasile Alecsandri. A urmat apoi prezentarea unor fragmente din piesa „Cuza Vodă", scrisă special pentru aniversarea Centenarului Unirii, de dramaturgul Mircea Ştefănescu.

Spectatorii bucureşteni vor putea urmări această piesă în cursul lunii viitoare.

Adunări în întreprinderi şi instituţii

În întreprinderile şi instituţiile din întreaga ţară au avut loc vineri adunări consacrate împlinirii a 100 de ani de la Unirea Ţărilor Romîne.

● La uzinele metalurgice „Republica" din Capitală, numeroşi muncitori au ascultat expunerea tov. Gh. Petrolin, directorul general al uzinei, care a vorbit despre rolul maselor în înfăptuirea Unirii Ţărilor Romîne.

● Mii de muncitori de la uzinele „Clement Gottwald", uzinele „Semănătoarea", Filatura romînească de bumbac, fabrica „Kirov" şi de la numeroase alte întreprinderi din Capitală au participat vineri la adunările prilejuite de împlinirea a 100 de ani de la Unirea Ţărilor Romîne.

● La Hunedoara furnaliştii, oţelarii, laminatorii şi alţi oameni ai muncii de la Combinatul siderurgic Hunedoara au ascultat conferinţa dr. Elena Iuga.

● Manifestări consacrate Centenarului Unirii Ţărilor Romîne au mai avut loc la centrul minier Ghelar, la exploatarea carboniferă Tebea, întreprinderea „Ardeleana" — Alba Iulia şi în alte întreprinderi din regiune.

● La uzinele „Victoria — Calan a avut loc un simpozion cu tema Unirii, urmat de un program artistic prezentat de formaţia artistică de amatori a clubului uzinelor.

● În zilele de 22—23 ianuarie în numeroase întreprinderi şi instituţii din oraşul Oradea au avut loc adunări consacrate Centenarului Unirii. Despre însemnătatea evenimentului sărbătorit, la fabrica metalurgică „Bernath Andrei" a vorbit Laszlo Gonda, secretar al organizaţiei de bază, iar la adunarea muncitorilor de la fabrica de produse alimentare „Avîntul" a luat cuvîntul Ludovic Weiss, directorul întreprinderii.

CENTENARUL UNIRII

Marea sărbătoare pe care o prăznuim astăzi, include în varietatea manifestărilor ce au pregătit-o şi programele special consacrate de televiziune. Probînd de astă dată posibilităţile sale active, televiziunea e depăşit obişnuita oglindire a unui eveniment istoric prin înregistrarea manifestărilor publice (festive, artistice, sportive) cărora li se adăuga şi cîteva din studio. Ea a organizat şi condus propria sa participare printr-o suită de emisiuni pe cît de numeroase pe atît de cuprinzătoare.

Merită să subliniem, în primul rînd, concepţia educativă care a călăuzit distribuirea crescîndă a emisiunilor şi varietatea lor de gen. Programe informativ-evocatoare cum sînt „Documente ale Unirii" şi versuri închinate Unirii au pus la ordinea zilei împlinirea memorabilei aniversări. Importanţa şi sensul politic-social al Unirii au devenit treptat, de la o zi la alta, obiectul principalelor rubrici fixe. Jurnalul televiziunii a programat o interesantă expunere a conf. univ. Eugen Stănescu, în afara urmăririi curente a manifestărilor publice. Cronica plastică a avut ca oaspete în studio pe acad. Petre Constantinescu-Iaşi. În sfîrşit, centenarul Unirii a ocupat un loc de seamă în cadrul unor emisiuni ca: teatru în studio sau prietenii cărţii. Paralel cu activitatea bogată din studio au fost programate transmisii (una sportivă şi mîine una muzicală). Astfel, aproape că nu există gen de manifestări la care televiziunea să nu fi apelat, atrăgînd pe telespectatori la cunoaşterea amănunţită a celor întîmplate cu o sută de ani în urmă.

Contribuţia proprie a televiziunii se remarcă mai ales prin calitatea emisiunilor artistice. Deosebit de reuşite mi-au apărut montările în studio după „Moş Ion Roată şi Unirea" şi „Moş Ion Roată şi Vodă Cuza". Personajul din popor, cărula Creangă l-a închinat un rol simbolic în clipele înfăptuirii actului de la 24 ianuarie 1859, a revenit printre noi convingător şi emoţionant cu replicile sale acuzatoare, la adresa boierimii care se opunea Unirii.

Cele două filme documentare realizate special pe tema Unirii, se înscriu pe linia aceluiaşi interes pentru a concentra toate mijloacele în scopul oglindirii multilaterale a evenimentului. „Prin locurile Unirii" nu a dispus totuşi de un bun scenariu cinematografic. Caracterul static putea fi înlăturat printr-o mai accentuată împletire cu viaţa a documentelor filmate. În schimb, încercarea de a prezenta în genul documentarului de artă tabloul „Hora Unirii la Craiova" de Th. Aman, este întru totul remarcabilă. Montajul, chemat să exprime ideea dorinţei populare de a se înfăptui unitatea naţională, este extrem de sugestiv reuşind, în succesiunea logică a detaliilor pe ritmul melodiei, să dezvăluie patosul compoziţiei. Este unul dintre filmele bune ale televiziunii. Am dori să-l revedem.

EUGEN ATANASIU

Cronica televiziunii

INTERVIU TELEFONIC

Cu George Georgescu despre concertul de miercuri seara, la Roma

O informaţie apărută în ziare la începutul acestei luni anunţa plecarea în Italia în vederea dirijării unor concerte a maestrului George Georgescu. Cunoscînd că eminentul nostru artist urma să apară la pupitrul orchestrei Academiei Santa Cecilia, miercuri 21 ianuarie, am dorit să aflăm, în zilele următoare, echul primului concert, pentru a împărtăşi cele aflate cititorilor noştri. De aceea ne-am luat îngăduinţa să-i solicităm artistului poporului George Georgescu un interviu telefonic.

— Cum a primit publicul italian concertul dumneavoastră de miercuri?

— Nu este prima dată cînd am prilejul să dirijez în faţa iubitorilor de muzică din Roma. Publicul italian este, după cum se ştie, receptiv şi spontan. Totuşi, dincolo de atenţiile şi manifestările de simpatie ale acestui public care în seara concertului m-au copleşit, m-am bucurat de aprecieri deosebit de favorabile din partea cronicarilor muzicali. Cineva spunea aici că am avut „o presă entuziastă". Şi avea dreptate. Una din aceste cronici „entuziaste" este cea din „Giornale d' Italia" pe care o am în faţă, fiindcă a apărut chiar azi dimineaţă. Criticul elogiază felul cum a fost dirijată Rapsodia a II-a de George Enescu, ceea ce mă bucură în chip deosebit deoarece consider că astfel mi-am îndeplinit cu bine încă odată rolul de mesager al şcolii romîneşti de muzică peste hotare.

„...Am văzut marea artă a lui George Georgescu în felul cum a dirijat Rapsodia a II-a de Enescu" — se scrie în articol.

Şi, mai departe: „George Georgescu este un mare dirijor. Gestul său sobru, de un echilibru desăvîrşit, de o înaltă muzicalitate aparţine celei mai pure tradiţii dirijorale... De multă vreme n-am mai ascultat un Schubert atît de viu, atît de spontan şi atît de comunicativ" scrie cronica muzicală a aceluiaşi ziar — cronică socotită printre cele mai prestigioase din Roma — referindu-se la Simfonia a IV-a de Schubert.

Au mai apărut şi alte cronici în „Unità", „Il Messagero", „Momento Sera", „Avanti", „Globo"... pe care mi-ar fi greu să le spicuiesc acum.

— Din cele ce mi-aţi spus am reconstituit în parte repertoriul primei serii: Rapsodia a II-a de Enescu, Simfonia a IV-a de Schubert şi...

— Poemul simfonic „Viaţa de erou" de Richard Strauss.

— Cînd va avea loc concertul următor şi cu ce piese?

— Marţi 27 ianuarie are loc cel de al doilea concert cu Simfonia a II-a de Haciaturian care figurează în program la cererea expresă a gazdelor, Rapsodia în Re major de George Enescu şi „Ucenicul vrăjitor" de Dukas.

Dirijez orchestra Radiodifuziunii Italiene. Vo fi un concert cu public, transmis prin radio şi televizat.

BORIS BUZILĂ

Sport

Astă seară, festival de patinaj artistic

Spectatorii bucureşteni vor avea prilejul să urmărească astă-seară începînd de la ora 19 pe gheaţa patinoarului artificial un interesant festival de patinaj artistic. Programul cuprinde numeroase demonstraţii de patinaj artistic, scene umoristice, dans, pantomimă, dansuri acrobatice, etc. la care îşi vor da concursul o serie de cunoscuţi patinatori.

R.P.R.—R.A.U. în primul tur al Cupei Davis

La viitoarea ediţie a competiţiei internaţionale de tenis de cîmp „Cupa Davis" (zona europeană) vor participa 27 de ţări. Joi seară la Londra au fost trase la sorţi meciurile primului tur. Echipa R.P. Romîne va juca în compania echipei Republicii Arabe Unite. Iată celelalte jocuri: Iugoslavia — Danemarca, Irlanda—Noua Zeelandă, Belgia—Olanda, Africa de Sud—Norvegia, Liban—Columbia, Finlanda — Spania, Israel—Elveţia, Brazilia—R. F. Germană, Suedia—R.P. Ungară, Chile — Austria. Nu vor juca în primul tur echipele Franţei, Italiei, R. P. Polone, Luxemburgului şi Angliei.

Echipa învingătoare din meciul R.P. Romînă—R.A.U. va intîlni în turul doi echipa cîştigătoare din partida Irlanda—Noua Zeelandă. (Agerpres)

Ştiri

● În campionatul mondial de baschet masculin s-au mai înregistrat următoarele rezultate: Chile—Porto Rico 83-71, Brazilia—Taiwan 94-76. Clasamentul se prezintă astfel:

1. Chile	3	2	0	169:156	4
2. U.R.S.S.	1	1	0	84: 55	2
3. Brazilia	1	1	0	94: 76	2
4. S.U.A.	1	1	0	63: 58	2
5. Taiwan	2	0	2	161:180	2
6. Porto Rico	2	0	2	156:167	2
7. R.P. Bulgaria	1	0	1	58: 63	1

● Lucrările la patinoarul artificial vor fi terminate complet la 15 februarie. În prezent se lucrează la instalaţia de încălzire ce se va da curînd în funcţiune. Tot săptămîna viitoare se va aduce mobilierul special comandat pentru bufet, vestiar, hol, etc.

● Sala Floreasca va adăposti astăseară începînd de la ora 19 o reunione de box organizată în cinstea aniversării Centenarului Unirii Ţărilor Romîne. În program figurează numeroşi boxeri de valoare printre care reţinem numele lui N. Mindreanu, I. Bocianu, E. Clamaş, V. Czekeli, A. Morăruş, C. Stănescu, Serbu Neacşu, C. Gherasim, etc.

● Cu prilejul unui concurs de patinaj viteză desfăşurat în oraşul Ufa patinatorul sovietic Anatoli Kaidalov a bătut recordul mondial în proba de 1500 m. realizînd timpul de 2'17" 2/10.

● Campionul mondial de automobilism pe anul 1958, Mike Hawthorn, în vîrstă de 30 ani, a murit într-un accident de circulaţie pe o şosea în apropiere de Londra.

● În cadrul campionatului de şah al U.R.S.S. s-au jucat partidele întrerupte, înregistrîndu-se următoarele rezultate: Gurghenidze — Taimanov 0-1, Spasski—Nilstin 1-0, Tal—Kroglus 1-0, Holmov—Gurghenidze 1-0, Iuhtman — Vasiukov 1-0, Keres—Nejmetdinov 1-0. S-au terminat remiză partidele Gheller—Gufeld, Kroglus—Nikitin şi Polugaevski — Gufeld. După 8 runde pe primele locuri ale clasamentului se află Spasski şi Taimanov cu câte 5½ puncte.

INFORMAŢII

Cu prilejul celei de-a 10-a aniversări de la încheierea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre R.P. Romînă şi R.P. Polonă, Societatea pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii organizează luni, 26 ianuarie, ora 18, în sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei conferinţa „Prietenia frăţească romîno-polonă". Va vorbi acad. Şt. S. Nicolau, membru al Prezidiului Academiei R.P. Romîne.

★

Vineri seara a avut loc în sala Ateneului R.P. Romîne un recital extraordinar cu prilejul comemorării a 200 de ani de la moartea compositorului G. F. Haendel.

★

Vineri s-au încheiat în Capitală lucrările primei sesiuni de comunicări ştiinţifice a Institutului de cercetări chimico-farmaceutice. În cele trei zile ale lucrărilor au fost prezentate şi dezbătute un număr important de comunicări şi referate privind probleme de sinteză, biosinteză, analize fizice şi chimice etc.

★

Astăzi la orele 18 are loc la Casa de cultură a sindicatelor din Capitală, o seară tematică: „100 ani de la Unirea Ţărilor Romîne".

★

Acţiunea porită de către topitorii de la uzinele chimice „Gh. Gheorghiu-Dej" din Baia Mare sub lozinca „Fiecare muncitor să contribuie cu cel puţin o propunere pentru descoperirea şi valorificarea rezervelor interne" a dat pînă în prezent rezultate frumoase. Astfel la data de 14 ianuarie a fost înregistrată a 592-a propunere de acest fel. S-a constatat că prin aplicarea acestor propuneri, economiile antecalculate se ridică la suma de 2.528.448 lei. (corespondent voluntar ALEXANDRU SALAJAN).

★

Revista „Veac Nou" organizează un concurs popular de jocuri distractive. Premiile vor consta în 100 de călătorii turistice în Uniunea Sovietică, pe ruta Kiev—Moscova. Concursul este intitulat „Cu TRENUL PRIETENIEI de 1 Mai la Moscova". Trenul va pleca din Bucureşti la sfîrşitul lui aprilie, iar cîştigătorii concursului vor participa la 1 Mai la demonstraţia oamenilor muncii de la Moscova.

Caietele de jocuri pentru participanţi se distribuie prin consiliile regionale şi raionale A.R.L.U.S. şi prin chioşcurile de difuzare a presei.

★

Expoziţia de artă plastică din U.R.S.S., deschisă în sala Dalles, se bucură de un deosebit succes. Exponatele — peste 300 lucrări de pictură, sculptură, şi artă grafică, ilustrînd mari maeştri ca Muhina, Tomski, Serian, Piaston şi alţii, au fost vizitate pînă în prezent de un număr de peste 25.000 cetăţeni.

★

Teatrul Armatei prezintă simbătă 24 ianuarie orele 20 şi duminică 25 ianuarie, orele 10, în sala Magheru, un spectacol festiv închinat Centenarului Unirii Ţărilor Romîne.

După un cuvînt introductiv rostit de Artistul Poporului G. Vraca, va urma un program artistic. În partea I-a va avea loc o evocare dramatică a actului Unirii intitulată: „Hai să dăm mînă cu mînă" de Ion Dămian.

Programul va continua cu un montaj literar artistic.

★

La Institutul de artă plastică „Nicolae Grigorescu" din Capitală s-a deschis joi la amiază o expoziţie de reproduceri după lucrările cunoscutei graficiene germane Käthe Kollwitz. Organizată de Muzeul de Artă al R.P. Romîne, expoziţia cuprinde lucrări înfăţişînd aspecte din viaţa şi lupta proletariatului german împotriva sîngerosului regim de asuprire hitlerist, scene din răscoalele şi războaiele purtate de ţăranii şi muncitorii germani de-a lungul istoriei împotriva exploatării.

★

Editura în limbi străine a editat recent în condiţii grafice excepţionale, o nouă lucrare: „Romînia". Concepută ca o sinteză a cunoştinţelor de bază privind istoria, geografia şi cultura romînească, lucrarea care va fi trimisă peste hotare, prezintă o mare importanţă pentru cunoaşterea ţării noastre.

★

Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" a prezentat vineri seara la sala „Studio" premiera comediei lui Serghei Mihalkov „Săibaticii", în regia lui Radu Beligan, cu muzică de Radu Paladi.

Pronoexpres

În urma lucrărilor de omologare a concursului Pronoexpres nr. 3 din 21 ianuarie s-a stabilit: 250.000 lei report la categoria I; 178.942 lei report la categoria II; Categoria III: 3 variante a 28.741 lei fiecare; Categoria IV: 20 variante a 4.311 lei fiecare; Categoria V: 283 variante a 457 lei fiecare; Categoria VI: 963 variante a 134 lei fiecare.

Fond de premii: 860.065 lei.

Datorită noului sistem de repartizare a premiilor, valoarea unui premiu la categoria V-a este de 457 lei faţă de 304 lei, iar la categoria VI-a 134 lei faţă de 85 lei cît ar fi fost după vechiul sistem.

LOTO CENTRAL

La tragerea Loto Central de vineri 23 ianuarie, au fost extrase din urnă următoarele 9 numere:

74 17 38 71 22 34 73 79 51

Fondul de premii este 1.320.964 lei.

Intărirea necontenită a relaţiilor frăţeşti romîno-ungare

11 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre Republica Populară Romînă şi Republica Populară Ungară

Astăzi se împlinesc 11 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre Republica Populară Romînă şi Republica Populară Ungară. Acest tratat constituie un eveniment de o deosebită importanţă în istoria relaţiilor de prietenie şi colaborare romîno-ungare.

După eliberarea Romîniei şi Ungariei de sub jugul fascist, poporele romîn şi ungar şi-au luat soarta în propriile lor mîini, au păşit pe drumul socialismului şi au pus capăt pentru totdeauna vrajbei alimentată de clasele exploatatoare. Între cele două ţări membre ale aceleeaşi mari familii a popoarelor care construiesc socialismul s-a statornicit o prietenie trainică, bazată pe principiile internaţionalismului proletar, ale stimei reciproce şi respectării integrităţii teritoriale, ale suveranităţii şi neamestecului în treburile interne, pe colaborare şi într-ajutorare frăţească.

Noul caracter al relaţiilor care s-au statornicit între Romînia şi Ungaria şi-a găsit o vie întruchipare în Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală semnat la 24 ianuarie 1948 la Budapesta.

În perioada care s-a scurs de la semnarea tratatului, relaţiile romîno-ungare s-au lărgit şi întărit an de an, în lupta comună pentru socialism şi apărarea păcii.

Această prietenie s-a verificat în timpuri deosebit de grele pentru poporul frate ungar, cînd contrarevoluţia a atentat la independenţa şi cuceririle socialiste ale Ungariei.

După cum arată faptele, colaborarea frăţească pe tărîm economic, politic şi cultural dintre cele două ţări a fost şi este spre folosul ambelor ţări. În această perioadă s-a intensificat tot mai mult schimbul de mărfuri în interesul ambelor state. Colaborarea dintre oamenii de ştiinţă din ţările noastre a cunoscut o importantă dezvoltare. La cele nouă sesiuni ale comisiei mixte de colaborare tehnico-ştiinţifică au fost adoptate peste 50 de hotărîri privind schimbul reciproc de experienţă tehnico-ştiinţifică.

S-au intensificat traducerile operelor de seamă ale scriitorilor celor două popoare. În aceşti ani s-a desfăşurat un rodnic schimb de studenţi şi s-a stabilit un contact strîns între instituţiile ştiinţifice şi culturale ale celor două state.

În domeniul politicii externe, Romînia şi Ungaria, ca membre ale marelui lagăr al păcii şi socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, au depus în toţi aceşti ani mari eforturi în vederea asigurării unei păci trainice în lume. Ele s-au pronunţat şi se pronunţă pentru înfăptuirea dezarmării şi interzicerea experienţelor cu armele nucleare şi pentru rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativelor, pentru lărgirea colaborării dintre state precum şi pentru încheierea tratatului de pace cu Germania.

Romînia şi Ungaria — ţări vecine şi prietene — sînt hotărîte să dezvolte tot mai mult relaţiile de colaborare frăţească în toate domeniile vieţii politice, economice şi culturale. După cum se arată, în comunicatul comun dat publicităţii asupra convorbirilor desfăşurate la Bucureşti între 20 şi 28 februarie 1958, între delegaţia guvernului R. P. Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn pe de o parte şi delegaţia guvernului Revoluţionar Muncitoresc Ţărănesc ungar şi a Partidului Muncitoresc Socialist Ungar pe de altă parte „R. P. Romînă şi R. P. Ungară depun toate eforturile pentru dezvoltarea şi adîncirea colaborării frăţeşti, socialiste, existente între ele, pentru întărirea prieteniei şi unităţii indestructibile a ţărilor marelui lagăr al socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică şi vor contribui prin toate acţiunile lor la cauza nobilă a păcii şi colaborării între popoare".

Cu prilejul împlinirii a 11 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, poporul romîn urează din adîncul inimii poporului frate ungar deplin succes în lupta pentru construirea socialismului şi apărarea păcii.

DEPĂŞIREA PLANULUI DE STAT PE 1958 AL R. P. UNGARE

BUDAPESTA 23 (Agerpres). — După cum arată comunicatul Direcţiei Generale de Statistică a R. P. Ungare, cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat pe anul 1958, industria de stat a depăşit prevederile planului de producţie în ansamblu cu 4 la sută. În cursul anului trecut producţia globală a crescut cu 12 la sută faţă de nivelul anului 1957. În ramurile industriale producătoare de materii prime şi energie electrică nivelul producţiei a crescut cu 18 la sută, în industria constructoare de maşini — cu 17 la sută, în industria uşoară — cu 10 la sută, în industria alimentară — cu 4 la sută faţă de anul precedent. În aceeaşi perioadă producţia de cărbune a înregistrat o creştere de 14 la sută, cea de petrol de 23 la sută, cea de oţel de 18 la sută, cea de energie electrică de 19 la sută etc.

Depăşirea planului de producţie şi a planului comerţului exterior pe anul 1958 a permis sporirea, încă în cursul anului a volumului investiţiilor. Potrivit unor calcule preliminare volumul investiţiilor a fost cu 8—10 la sută mai mare decît în 1957.

Anul trecut au fost date în folosinţă aproximativ 35.000 noi locuinţe.

În domeniul agriculturii au crescut considerabil suprafeţele însămînţate cu plante furajere. Numărul cooperativelor agricole de producţie şi al grupurilor cooperatiste de producţie a crescut la 3,560, iar numărul membrilor cu 13 la sută.

Un nou grup electrogen la termocentrala Livezi

Începînd de la 22 ianuarie, la termocentrala fabricii de zahăr din Livezi, regiunea Craiova un nou grup electrogen de 3000 kilowaţi produce energie electrică. Termocentrala fabricii din Livezi contribuie astfel la îmbunătăţirea alimentării cu energie electrică a oraşului Craiova şi a unor localităţi din împrejurimi. Noul agregat este construit în întregime cu piese fabricate în ţară. Atît turbina, cît şi generatorul şi echipamentul electric şi mecanic sînt fabricate la combinatul metalurgic Reşiţa. Montajul agregatului s-a făcut într-un timp record — 62 de zile, în loc de 120 cît era prevăzut. Acest succes l-a dobîndit echipa de montori a Trustului de construcţii şi montaje energetice alcătuită din muncitorii Ilie Dobre, Gheorghe Hopodatu, Mircea Uţă, Victor Petre, Marin Dumitrache şi alţii.

Prin intrarea în funcţie a noului grup electrogen, termocentrala electrică de la Livezi a ajuns la o putere instalată de 9000 kilowaţi.

(Agerpres)

Sporesc depunerile la C.E.C.

Ca urmare a sporirii continue a veniturilor populaţiei, stabilităţii leului, precum şi datorită multiplelor avantaje acordate deponanţilor, tot mai mulţi cetăţeni îşi păstrează banii la casele de economii.

În luna ianuarie a acestui an se constată o creştere importantă a depunerilor la C.E.C. Astfel, soldul depunerilor realizat în perioada 1—20 ianuarie a.c. este cu 18 milioane lei mai mare decît cel realizat în aceeaşi perioadă a anului trecut. Cele mai bune rezultate au fost obţinute în regiunile Cluj, R.A.M., Stalin, Iaşi, oraşul Bucureşti, regiunea Hunedoara ş.a.

Prin depunerile la C.E.C. oamenii muncii îşi realizează — spre folosul lor — importante economii, aducînd totodată o contribuţie la dezvoltarea economiei naţionale, la înflorirea patriei.

Obţinerea actelor de vechime în cîmpul muncii

În vederea întocmirii cărţilor de muncă sau a dosarelor de pensionare, mii de cetăţeni de la diferite instituţii şi întreprinderi din ţară se adresează Arhivelor Statului pentru obţinerea certificatelor sau adeverinţelor de vechime în cîmpul muncii. Cele mai multe din aceste cereri nu se pot rezolva însă deoarece nu toate instituţiile şi întreprinderile au depus arhiva lor la Arhivele Statului. Instituţiile şi întreprinderile sînt în măsură să indice unde se află arhivele lor.

În cazul cînd nu au depus arhiva lor la Arhivele Statului, ele trebuie să elibereze adeverinţele solicitate; iar dacă au depus arhiva lor ele sînt aceleia care trebuie să înainteze cererea cetăţeanului la Arhivele Statului, arătînd în adresa de înaintare data şi numărul procesului-verbal cu care au depus arhiva lor la Arhivele Statului. Aşadar cererile pentru obţinerea certificatelor de vechime trebuie să fie adresate instituţiei sau întreprinderii unde cetăţeanul a lucrat, în felul acesta evitîndu-se întîrzierile.

Pentru instituţiile şi întreprinderile a căror activitate a încetat înainte sau după 1944, cererile se vor adresa instituţiei sau întreprinderii care continuă activitatea instituţiei desfiinţate, sau organului tutelar.

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

IN INTIMPINAREA CELUI DE AL XXI-LEA CONGRES AL P. C. U. S.

Succesele minerilor din Karaganda

MOSCOVA 23 (Agerpres). — Minerii de la trustul carbonifer „STALINUGOL" din Karaganda, unul dintre cele mai mari din Uniunea Sovietică, au sporit extracția de cărbune în 24 de ore cu 640 tone față de anul trecut. Colectivele minelor nr. 33—34 și „PERVAIA VERTIKALNAIA" au expediat în prima jumătate a lunii ianuarie cîte două garnituri de cărbune peste plan.

Un rol hotărîtor în obținerea acestui succes l-a avut folosirea rațională a combinei duble „DONBASS-4 M" în prelucrarea straturilor masive de cărbune. Introducerea în producție a acestor mașini a permis să se mecanizeze în proporție de 90 la sută lucrarea care cerea cel mai mare volum de muncă — încărcarea cărbunelui pe conveier. Productivitatea fără precedent a combinei „DONBASS-4M" a fost obținută în mina nr. 18, unde brigăzile conduse de Turenko, Laktionov și Volostnikov au extras în decembrie dintr-un abataj de 156 metri 25.010 tone de cărbune. În luna ianuarie, sectorul condus de inginerul Palmin a expediat zilnic aproximativ 1000 tone de cărbune.

Angajamentele oamenilor muncii din agricultură

MOSCOVA 23 (Agerpres). — Răspunzînd la hotărîrea Plenarei din decembrie a C.C. al P.C.U.S. și la chemarea oamenilor muncii din agricultura regiunii Riazan de a îndeplini și a depăși sarcinile ce le revin, colhoznicii și lucrătorii din regiunile Harkov, Saratov și din ținutul Kuban și-au luat angajamentul să depășească prevederile planului ce le revin în ce privește sporirea producției de lapte și carne la 100 ha de teren agricol.

Sectorul agricol al regiunii Harkov și-a luat angajamentul ca în anul 1963 să producă printre altele, la 100 ha teren agricol cîte 112 chintale de carne deși planul prevedea pentru anul 1965 o producție de 100,8 chintale de carne; în același an producția de lapte va ajunge la 639 chintale la 100 ha teren agricol.

Printre alte angajamente ale colhoznicilor și lucrătorilor din sovhozurile regiunii Saratov, atrage atenția faptul că anul acesta ei vor produce 218.000 tone de carne (greutate vie) față de 152.000 tone în 1958.

Urmînd îndemnul partidului de a transforma ținutul lor într-o uriașă „fabrică" de carne și lapte, oamenii muncii din sectorul agricol al ținutului Kuban vor produce anul acesta 420.000 tone de carne (de 2,5 ori mai multă decît în anul 1958) și vor vinde statului 350.000 tone de carne, față de 190.000 tone în anul 1958. Producția de lapte la 100 ha de teren agricol va crește anul acesta la 338 chintale, iar în anul 1961 ea va atinge 450 chintale. Colhozurile și sovhozurile vor crește pentru tăiere 3.156.000 porcine și peste 418.000 vite mari cornute și 294.000 ovine. În acest scop suprafețele cultivate cu porumb vor fi extinse în anul 1959 pînă la 1.400.000 hectare.

In apărarea lui Manolis Glezos

ATENA 23 (Agerpres). — TASS transmite: Din inițiativa Comitetului sindical pentru apărarea lui Manolis Glezos, la 22 ianuarie a avut loc la Atena un mare miting al reprezentanților oamenilor muncii din Atena și Pireu în apărarea democrației.

Fruntași sindicali de seamă din Grecia — S. Hagidimitriu, fost secretar general al Confederației Generale a Muncii din Grecia, M. Rallis, secretar general al Sindicatului tipografilor din Atena, și alții au chemat pe oamenii muncii din Grecia să lupte pentru salvarea lui Manolis Glezos, pentru democrație, pentru libertăți sindicale. Toți cei care au luat cuvîntul au subliniat că privarea de libertăți democratice care a culminat cu arestarea lui Manolis Glezos lovește în interesele vitale ale oamenilor muncii din Grecia.

Participanții la miting au adoptat o rezoluție în care se spune: „Poporul grec își exprimă neliniștea și indignarea în legătură cu arestarea eroului național Manolis Glezos. A-l acuza pe Glezos de „spionaj" înseamnă a ofensa sentimentul patriotic al grecilor indiferent de convingerile lor politice. Considerînd că arestarea lui Manolis Glezos subminează prestigiul internațional al țării, pronunțîndu-ne împotriva oricăror încălcări ale democrației și în dorința de a apăra pacea și liniștea, cerem punerea în libertate a lui Manolis Glezos".

Participanții la miting au protestat împotriva ofensivei mereu crescînde îndreptate împotriva libertăților democratice și sindicale și a drepturilor oamenilor muncii.

Oamenii muncii, se spune în rezoluție, cer încetarea acțiunilor antidemocratice și antisindicale ale autorităților, încetarea expulzărilor, anularea legii 375 și a tuturor legilor extraordinare din perioada războiului civil și punerea în libertate a tuturor deținuților politici aruncați în închisori fără a fi fost judecați.

Deputați laburiști cer guvernelor occidentale să adopte o poziție constructivă în problema germană

LONDRA 23 (Agerpres). — La 22 ianuarie în Camera Comunelor un grup de deputați au cerut din nou primului ministru al Angliei, Macmillan să răspundă prin propuneri constructive la inițiativa guvernului sovietic îndreptată spre rezolvarea problemei germane și asigurarea securității în Europa.

Primul ministru Macmillan s-a grăbit să asigure Camera Comunelor că guvernul englez studiază propunerile U.R.S.S. și se consultă în acest scop cu aliații săi.

Deputatul Grimond a subliniat că este necesar ca Occidentul să manifeste cît de cît inițiativă în vederea slăbirii încordării internaționale. Macmillan a declarat după aceasta, cu o vădită iritare, că, după părerea sa, ar fi greșit „să se facă concesii" chiar la începutul tratativelor proiectate. Această replică a primului ministru a provocat observații critice din partea lui Bevan. Liderul partidului laburist, Gaitskell, a relevat de asemenea necesitatea schimbării poziției puterilor occidentale în problemele securității europene. GAITSKELL A ARATAT CA PE BAZA POLITICII ACTUALE A PUTERILOR OCCIDENTALE ÎN PROBLEMA GERMANĂ ORICE ACORD ESTE IMPOSIBIL.

Laburiștii Dodds și Arthur Lewis au fost de părere că primul ministru ar trebui să viziteze personal Uniunea Sovietică și că aceasta ar corespunde cu dorințele unui mare număr de englezi. Dodds și Lewis l-au întrebat pe Macmillan dacă el nu este de părere că a sosit timpul să se cadă de acord cu guvernul Uniunii Sovietice cu privire la o astfel de vizită. Premierul englez s-a eschivat să dea un răspuns la întrebarea ce i-a fost pusă. Macmillan a dat de asemenea un răspuns evaziv la întrebarea lui Lewis cu privire la posibilitatea invitării în Anglia a lui A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Ipocrizie și tergiversare

La Washington, președintele Eisenhower, declară ritos în mesajul său la buget că „ținînd seama de tratativele în vederea suspendării experiențelor cu armele nucleare „bugetul (S.U.A. — n.r.) nu prevede alocări pentru experiențe cu arma nucleară în anul fiscal 1960".

La Geneva, în același timp, delegația americană pune bețe în roate conferinței care are menirea să ducă la încheierea unui acord privind încetarea experiențelor cu armele atomice și cu hidrogen. Concomitent, unele ziare americane cer ținerea întreruperea tratativelor de la Geneva și continuarea experiențelor cu arme nucleare de către S.U.A.

Faptele arată că politica ipocrită a Washingtonului nu se dezminte nici de această dată. În timp ce la Geneva este vorba de realizarea unui acord concret, acord a cărui încheiere S.U.A caută s-o tărăgăneze cît mai mult, la Washington cercurile conducătoare încearcă să amăgească în continuare opinia publică americană și cea internațională cu privire la intențiile reale ale guvernului american în această chestiune. Se pare că la Washington omenirea este considerată incapabilă a face legătura dintre două știri, incapabilă chiar de a ține minte zece rînduri dintr-un text, dintr-un mesaj la buget și a le compara cu următoarele zece. Înainte de a afirma că în viitorul buget al S.U.A. nu vor exista alocații pentru experiențele cu armele nucleare, președintele Eisenhower a declarat chiar la introducerea capitolului privitor la această chestiune: „se prevede că în 1960 cheltuielile Comisiei pentru energia atomică să atingă recordul de 2,8 miliarde dolari..."

Așadar, fonduri se vor aloca în continuare; ele vor atinge chiar un nivel record. Prin urmare, sensul manevrelor obstrucționiste ale delegației americane la Geneva este cît se poate de limpede: S.U.A. nu vor să pună capăt experiențelor și să vină în întîmpinarea cererilor opiniei publice mondiale. Pentru aceasta ele nu se sfiesc să adauge ipocriziei de care pomeneam mai sus și abandonarea propriilor poziții anterioare. Manevra întreprinsă în momentul de față și cu ajutorul căreia încearcă să se acrediteze ideea că identificarea exploziilor nucleare subterane este mai dificilă decît se considera pînă în prezent demonstrează cu prisosință acest fapt. Care este realitatea în această chestiune? În vara trecută, experții a opt state printre care și experți romîni, au ajuns la concluzia unanimă că aceste explozii pot fi detectate. După cum subliniia acad. prof. Horia Hulubei, într-un interviu acordat de curînd ziarului nostru, la conferința de la Geneva „s-a ajuns la concluzia, admisă de toți experții tuturor țărilor participante, că aceste explozii nu pot rămîne în nici un caz necunoscute sau ascunse, date fiind metodele de detectare și sistemul de control care au fost propuse și acceptate unanim". Pe de altă parte se știe prea bine că știința face progrese vizibile și necontenite și că în această perspectivă perfecționarea mijloacelor de detectare vor spori și mai mult eficacitatea acestui control.

Dar chiar dacă am face abstracție de acest progres, rămîne concluzia de anul trecut trasă pe baza nivelului de atunci al științei, care asigură posibilitatea înregistrării tuturor exploziilor. Însă, după cum se vede, Washingtonul caută cu orice chip să tergiverseze la nesfîrșit semnarea acordului. Iar pentru a mai atenua cît de cît impresia nefavorabilă pe care aceste practici le-au produs asupra opiniei publice internaționale, S.U.A. au găsit de cuviință să abandoneze una, numai una, din pozițiile șubrede pe care se situau. Faptul că S.U.A. nu mai condiționează acum termenele încetării experiențelor de „rezolvarea cu succes a problemelor dezarmării" reprezintă o recunoaștere a inconsistenței unei asemenea poziții. Renunțînd la această poziție, S.U.A. și Anglia, nu au abandonat însă practicile lor generale obstrucționiste, după cum am văzut mai înainte. În plus, ele pun acum o nouă condiție, tot atît de inconsistentă și anume dependența valabilității tratatului de eficacitatea sistemului de control, deși s-a demonstrat că sistemul de control poate fi foarte eficace, cu condiția numai de a fi aplicat.

În aceste condiții nu este de mirare că opinia publică continuă să condamne practicile obstrucționiste ale S.U.A. și Angliei, cerînd totodată încheierea grăbită a unui acord privind încetarea experiențelor nucleare.

EUGEN PHOEBUS

Știință în scopuri criminale

LONDRA 23 (Agerpres). — TASS transmite:

Potrivit declarației comentatorului științific al ziarului „NEWS CHRONICLE", oamenii de știință care lucrează la Centrul de cercetări microbiologice și la Stațiunea experimentală pentru apărarea împotriva războiului chimic din Anglia au obținut o varietate a virusului care provoacă o boală denumită botulism (intoxicație alimentară acută). S-ar părea că, cîteva picături din cultura acestui virus ar putea ucide peste 1.000.000 de oameni. După cum se vede însă, numai această „realizare" nu este suficientă canibalilor deghizați în savanți. Comentatorul scrie că „oamenii de știință lucrează în prezent la peste 40 de varietăți de alți microbi — virusuri poliomielitice, microbii holerei și ai tifosului, — precum și asupra gazelor care acționează asupra sistemului nervos".

Pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania

Guvernele bulgar și albanez sprijină propunerile Uniunii Sovietice

SOFIA 23 (Agerpres). — BTA a transmis declarația guvernului R.P. Bulgaria în problema încheierii Tratatului de pace cu Germania:

Guvernul Republicii Populare Bulgaria, se spune în declarație, pornind de la năzuința spre pace a poporului bulgar și de la interesele lui vitale își exprimă acordul său deplin cu propunerea guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste cu privire la încheierea Tratatului de pace cu Germania și convingerea profundă că propunerea sovietică deschide largi posibilități pentru rezolvarea grabnică a acestei probleme în interesele poporului german, a securității popoarelor europene și a păcii în întreaga lume.

Guvernul bulgar, se arată în declarație, acordă o deosebită atenție clauzelor proiectului tratatului de pace care prevăd restricții în domeniul producției de arme nucleare și rachete în Germania și al înarmării ei cu aceste arme, în domeniul participării Germaniei la grupări militare. Cunoscînd de două ori în decursul istoriei sale contemporane, din propria sa experiență urmările războaielor de care unul din principalii vinovați a fost militarismul german, poporul bulgar care și-a adus contribuția la cauza victoriei asupra hitlerismului, insistă asupra rezolvării pașnice cît mai grabnice a problemei germane și a normalizării situației Germaniei.

Guvernul Republicii Populare Bulgaria, se spune în încheierea declarației, declară că va depune toate eforturile pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania, pentru crearea unei situații de pace și de securitate în Europa.

★

TIRANA 23 (Agerpres). — La 22 ianuarie Vassil Nathanaili, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al R.P. Albania, l-a primit pe K. I. Novikov, însărcinat cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în R.P. Albania, căruia i-a înmînat declarația guvernului albanez în legătură cu propunerea sovietică cu privire la încheierea Tratatului de pace cu Germania.

Poporul Albanez, se spune în declarație, ca și celelalte popoare iubitoare de pace care au avut de suferit grozăviile agresiunii Germaniei naziste și care urmărește cu neliniște reînvierea militarismului revanșard în Germania occidentală și transformarea acestuia într-un focar al unei noi agresiuni imperialiste, salută din toată inima propunerea Uniunii Sovietice cu privire la încheierea Tratatului de pace cu Germania.

Republica Populară Albania, ca țară aliată care a participat la cel de-al doilea război mondial făcînd parte din coaliția antifascistă consideră încheierea Tratatului de pace cu Germania drept o măsură dintre cele mai importante de asigurare a securității sale, a securității celorlalte state, precum și de menținere a păcii în Europa. *Guvernul Republicii Populare Albania declară că este de acord cu proiectul Tratatului de pace propus de guvernul sovietic.*

POZIȚIA PARTIDULUI POPULAR SOCIALIST (COMUNIST) DIN CUBA FAȚĂ DE PROGRAMUL NOULUI GUVERN

CARACAS 23 (Agerpres). — Ziarul „Tribuna Popular", care apare la Caracas, a publicat un interviu pe care l-a acordat corespondentului său din Havana, Juan Marinello, președintele Partidului Popular Socialist (comunist) din Cuba. Între altele, el a declarat următoarele: „Faptul că din armata insurgentă au făcut parte țărani, oameni ai muncii, grupări ale micii burghezii și ale burgheziei progresiste, reprezentanți ai intelectualității, negri, asigură posibilitatea înfăptuirii programului corespunzător de orientare democratică și progresistă consecventă".

După părerea Partidului Popular Socialist, a arătat Marinello, acest program trebuie să prevadă restabilirea reală a normelor democratice constituționale, respectarea drepturilor oamenilor muncii și a democrației sindicale, lupta împotriva corupției, trădării, trecerea în legalitate a tuturor partidelor, lupta intensă împotriva discriminării rasiale.

În domeniul economic, a declarat în continuare Juan Marinello, acordăm o mare importanță reformei agrare.

Guvernul provizoriu poate și trebuie de asemenea să ia măsuri care să ducă la industrializare, care să asigure producția agricolă și lărgirea pieților. În acest scop se impune împărțirea marilor latifundii și o politică externă independentă bazată pe asigurarea intereselor naționale. Pînă în prezent imperialismul a luptat pe de o parte împotriva oricăror schimbări în regimul proprietății agricole, iar pe de altă parte a interzis relațiile economice cu Uniunea Sovietică și cu lumea socialistă. Guvernul provizoriu recent creat trebuie să schimbe această situație. Sîntem convinși că în prezent va începe o etapă în care pe primul plan se vor afla interesele păcii și relațiile frățești dintre Cuba și popoarele și țările tuturor continentelor.

În anumite cercuri, a subliniat în continuare președintele Partidului Popular Socialist, se manifestă tendința de a scinda revoluția victorioasă, de a atîța un grup împotriva altuia, de a zădărnici remarcabilele realizări pe care le așteaptă poporul. Printre astfel de lozinci trădătoare ieșe în evidență, firește, anticomunismul. Este vorba aci nici mai mult nici mai puțin decît despre o lozincă a lui Batista.

Răspunzînd la o întrebare care este poziția conducătorilor armatei insurgenților în legătură cu asemenea campanii scizioniste și în special în legătură cu anticomunismul, Marinello a declarat: „Trebuie să spun că comandanții armatei de eliberare — Fidel Castro, Ernesto Hevara, Camillo Sienfueros și Luiz Orlando Rodriguez — au făcut declarații juste și ferme în această problemă. Comandantul supreme, Fidel Castro, a condamnat în mod energic orice propunere care urmărește să scindeze forțele revoluționare.

În încheiere, Marinello a cerut să se acorde un sprijin ferm și consecvent armatei și comandantului ei — Fidel Castro — și un ajutor sincer guvernului provizoriu condus de Urrutia.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● *Vineri a avut loc la Praga în sala de festivități a Ministerului Învățămîntului și Culturii semnarea planului de muncă pe anul 1959 pentru aplicarea acordului cultural dintre R.P. Romînă și R. Cehoslovacă.* (Ag.).

● În urma represiunilor sîngeroase declanșate de colonialiștii belgieni împotriva mișcării de eliberare națională din Congo Belgian, secretarul general al O.N.U. a primit ziile trecute un memorandum din partea „Mișcării naționale din Congo Belgian „Abaco" în care se cere intervenția Organizației Națiunilor Unite. (Ag.).

● La 23 ianuarie premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, a organizat la Pekin o mare recepție în cinstea delegației guvernamentale a Republicii Democrate Germane condusă de Otto Grotewohl. Ciu En-lai și Otto Grotewohl au rostit cuvîntări. (Ag.).

● *La 23 ianuarie, Nikita Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a oferit un dejun în cinstea lui Urho Kekkonen, președintele Republicii Finlanda, și a soției acestuia. În timpul dejunului, N. S. Hrușciov și U. Kekkonen au rostit cuvîntări. Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.* (TASS).

Noua platformă a „socialistului" Mollet
(Desen de V. TIMOC)

Ecoul sărbătoririi Centenarului Unirii Țărilor Romîne în străinătate

IN UNIUNEA SOVIETICA

MOSCOVA 23 — Corespondentul Agerpres transmite: Asociația de prietenie sovieto-romînă și Institutul de istorie al Academiei de Științe a U.R.S.S. au organizat vineri 23 ianuarie o ședință festivă consacrată împlinirii a 100 de ani de la formarea statului unic romîn.

În sala de ședințe a institutului s-au adunat sute de studenți, istorici, activiști de partid și de stat, reprezentanți ai armatei, activiști pe tărîm social. Festivitatea a fost deschisă de Evgheni Afanasenko, ministrul Învățămîntului al R.S.F.S.R., președintele Asociației sovieto-romîne. E. Afanasenko a subliniat că Unirea Țărilor Romîne a constituit o etapă importantă în lupta poporului romîn pentru libertatea și independența sa.

Amintind că popoarele de pe teritoriul Uniunii Sovietice manifestă din timpuri vechi o adîncă și sinceră prietenie față de poporul romîn, E. Afanasenko a relevat că această prietenie s-a întărit și mai mult începînd cu ultima perioadă a Marelui Război pentru Apărarea Patriei cînd popoarele noastre au luptat umăr la umăr împotriva fascismului.

La întrunire a luat cuvîntul I. Grosul, doctor în științe istorice, președintele filialei din R.S.S. Moldovenească a Academiei de Științe a U.R.S.S.

N. Kazakov, candidat în științe istorice, și-a consacrat expunerea relațiilor ruso-romîne în prima jumătate a secolului al XIX-lea.

La festivitate a luat de asemenea cuvîntul V. Vinogradov, candidat în științe istorice.

După festivitate a avut loc un concert. Și-au dat concursul soliști ai Teatrului Mare, artiști emeriți ai R.S.F.S.R., soliste ale radiodifuziunii sovietice. La concert s-au prezentat creații ale compozitorilor ruși și romîni și cîntece populare.

IN R. CEHOSLOVACA

PRAGA 23 — Corespondentul Agerpres transmite: Sărbătorirea Centenarului Unirii Țărilor Romîne are un larg ecou în R. Cehoslovacă. Ziarele și posturile de radio cehoslovace oglindesc importanța istorică pe care a avut-o în viața poporului romîn actul de la 24 ianuarie 1859.

Ziarul „VECERNY PRAHA" a publicat în prima pagină un articol în care se scoate în evidență amploarea manifestărilor ce au loc în R. P. Romînă cu prilejul sărbătoririi Centenarului Unirii Țărilor Romîne. Ziarul subliniază totodată interesanta expunere făcută de către ambasadorul R. P. Romîne la Praga, Gheorghe Vidrașcu, cu prilejul conferinței de presă care a avut loc joi în capitala R. Cehoslovace.

Un articol consacrat Centenarului Unirii Țărilor Romîne a publicat în numărul său de vineri și ziarul „SVOBODNE SLOVE".

Vineri după-amiază postul de radio Praga a transmis o emisiune consacrată sărbătoririi a 100 de ani de la Unirea Țărilor Romîne.

IN R.P. ALBANIA

TIRANA 23 (Agerpres).— A.T.A. transmite: La ambasada Republicii Populare Romîne din Tirana a avut loc o conferință de presă cu prilejul Centenarului Unirii Țărilor Romîne. Gheorghe Veicescu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P. Romîne, a vorbit reprezentanților presei albaneze și străine despre marea importanță pe care a avut-o Unirea pentru formarea statului unic romîn și despre rolul jucat de actul Unirii în dezvoltarea ulterioară a Romîniei ca stat independent.

Sîntem pentru pace și prietenie între popoare

Cuvîntarea rostită de A. I. Mikoian la Copenhaga

COPENHAGA 23 (Agerpres). — TASS transmite: În seara zilei de 22 ianuarie a avut loc într-una din cele mai mari săli de concert din Copenhaga o adunare a Asociației daneze pentru colaborarea dintre Danemarca și U.R.S.S. la care a luat cuvîntul A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Cînd s-a urcat A. I. Mikoian la tribună, asistența s-a ridicat în picioare și l-a salutat prin aplauze prelungite.

A. I. Mikoian a declarat, între altele:

Știu că vă interesează politica externă a Uniunii Sovietice.

Cheia pentru înțelegerea politicii externe a Uniunii Sovietice este decretul asupra păcii și declarația cu privire la dreptul națiunilor la autodeterminare adoptate în 1917. În aceste documente, scrise de Lenin, sînt cuprinse bazele politicii externe de pace pe care am promovat-o începînd din anul 1917. Ducem de peste 40 de ani această politică, care decurge din preceptele lui Lenin și continuăm și astăzi să o traducem cu perseverență în viață.

Vă este cunoscut rolul pe care l-a avut Uniunea Sovietică în cursul celui de-al doilea război mondial și prietenia pe care am legat-o pe cîmpul de luptă cu S.U.A., Anglia, Franța, Danemarca și celelalte țări ale coaliției antihitleriste care au luptat împotriva fascismului. Credeam că după război va putea fi menținută prietenia care s-a statornicit în timpul războiului. Totuși, la cîțiva ani după război situația a devenit încordată și relațiile s-au înrăutățit. ACEASTA SE EXPLICA PRIN FAPTUL CĂ S.U.A. AU INCEPUT SĂ PROMOVEZE FAȚĂ DE UNIUNEA SOVIETICĂ POLITICA „DE PE POZIȚII DE FORȚĂ".

Guvernul nostru, țara noastră, s-au pronunțat întotdeauna împotriva politicii „de pe poziții de forță", împotriva politicii de dictat. Cînd după trei ani am avut și noi bomba atomică, iar apoi am experimentat prima bombă cu hidrogen din lume, pe care americanii au reușit s-o fabrice abia după un an, am continuat să fim adversari ai politicii „de pe poziții de forță".

La începutul acestui an, o nouă rachetă a noastră a ajuns pînă aproape de Lună, s-a înscris pe orbită în jurul Soarelui și se rotește ca o nouă planetă, dar **rămînem ca și pînă acum adversari ai politicii „de pe poziții de forță", adversari ai războiului, sîntem pentru pace și prietenie între popoare. Acestea sînt preceptele leniniste, aceasta este politica sovietică leninistă.**

Arătînd că peste cîteva zile vor începe lucrările Congresului al XXI-lea al P.C.U.S., în cadrul căruia N. S. Hrușciov va prezenta raportul cu privire la planul septenal de dezvoltare culturală și economică a Uniunii Sovietice, A. I. Mikoian a spus: „Acum a devenit clar că toate basmele despre primejdia militară din partea Uniunii Sovietice sînt lipsite de temei. Avînd un astfel de program, țara noastră tinde spre pace. Numai spre pace.

Am vrea să lichidăm rămășițele războiului trecut în Europa. Au trecut 13 ani de la terminarea războiului, dar nu există încă un Tratat de pace cu Germania. Cît timp să mai trăim fără un Tratat de pace cu Germania, cît timp să mai dăinuie regimul de ocupație în Berlinul occidental? Puterile occidentale nu se grăbesc, dar această situație poate isca o mare primejdie".

Ocupîndu-se de poziția reacționară a guvernului Adenauer care se opune încheierii Tratatului de pace propus de Uniunea Sovietică, A. I. Mikoian a spus: „Se pune întrebarea în ce sens va evolua situația internațională — în sensul războiului sau în sensul slăbirii încordării și al tratativelor. Adenauer a luat primul atitudine împotriva Tratatului de pace. El a uitat că reprezintă partea învinsă. Are memoria scurtă! (ILARITATE, APLAUZE).

Poporul german a trăs învățăminte și el nu vrea război. Dar în Germania occidentală există revanșarzi care vor să rezolve din nou problemele cu ajutorul forței. În momentul de față ei nu sînt chiar atît de puternici, dar se întăresc pe măsura militarizării.

Dacă militarizarea Germaniei occidentale se va desfășura într-un ritm rapid, iar forțele ei armate vor crește, se va ivi un mare pericol pentru toate popoarele care înainte au fost atacate nu odată de către Germania. Dacă forțele armate vest-germane vor fi dotate cu arme atomice și arme rachetă, iar din guvernul R.F. Germane vor face parte oameni ca Strauss, vom fi cu toții amenințați de un război din partea Germaniei occidentale.

Repet că vrem pace cu toate popoarele, inclusiv cu poporul german. Vrem un Tratat de pace cu Germania, dar un tratat îndreptat spre binele poporului german, nu împotriva lui. Propunerile noastre în ce privește Berlinul occidental urmăresc același scop".

A. I. Mikoian a vorbit apoi despre problema încetării experiențelor cu arma nucleară și despre poziția Uniunii Sovietice în această problemă.

A. I. Mikoian a încheiat cu cuvintele: „Să luptăm împreună pentru pace și prietenie!". Această chemare a fost primită cu aplauze furtunoase, prelungite.

A. I. Mikoian a răspuns apoi la numeroase întrebări.

SPECTACOLE

TEATRE: **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) 15: Steaua fără nume; 19.30: Hangița; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio) 10: Minunata pantofăreasă; 19.30: Rețeta fericirii; **Armatei** (sala Maghiaru) 16: Marea aventură a lui Tom Sawyer; 20: Festivalul Unirea Țărilor Romîne; **Armatei** (sala Modern) 20: Sufletele de fîrfie; **Municipal** (sala Matei Millo) 20: O filă din istoria țării; **Municipal** (sala Bulandra) 20: Tache, Ianke și Cadîr; **Tineretului** 20: Premieră: Vodă Cuza și Unirea; **„C. Nottara"** (sala Libertatea) 20: Cumpăna; **Giulești** 19.30: Pluteșul de pe Bistrița; **Evreiesc de Stat** 20: Teste Lăptarul; **Ansamblul C.C.S.** 20: „Te cîntăm, te slăvim libertate"; **Țăndărică** (sala Orfeu) 11: Urzicuțele veseli; 20.30: Mîna cu 5 degete; **Țăndărică** (sala Academiei) 11: Pățaniile unei păpuși de lemn; 17: Povestea porcului; **„C. Tănase"** (sala Savoi) 20: Nuntă la mînăstire; **„C. Tănase"** (sala Victoria) 20: Între noi femeile; **O.S.T.A.** (sala Dalles) 20.30: Bucureștiul rîde, cîntă și dansează; **O.S.T.A.** (sala Casei prieteniei romîno-sovietice) 20.30: Dansul notelor.

CINEMATOGRAFE: **Patria**, București, **Minerița**, **Libertății**: Alo?... Ați greșit numărul!; **Republica**: **I. C. Frimu**, **Înfrățirea între popoare**, **Alex. Sahia**: Omul meu drag; **Magheru**: Procesul se amînă; **V. Alecsandri**, **Luminа**, **N. Bălcescu**: Cerul infernului; **Elena Pavel**: Giuseppe Verdi; **Gh. Doja**, **1 Mai**: Melba; **Central**: Drumul spre stele; **Victoria**: Casa în care locuiesc; **13 Septembrie**: Roma, oraș deschis; **Maxim Gorki**, **8 Martie**, **23 August**: Numai o femeie; **Timpuri Noi**: Băile Herculane, Fîntîna fermecată, Floarea roșie, În numele Columbiei, U.R.S.S. 9/58, Actualitatea în imagini 3; **Tineretului**: Zbourătorii; **Grivița**: Viața dragostei; **Flacăra**, **Vasile Roaită**: Legea mării; **Al. Popov**: La mere, Grădina publică, De ce n-are urmă coada; **Cultural**, **B. Delavrancea**: Trapez; **Unirea**: Afacerea nu s-a clasat; **C. David**, **Munca**: Legenda dragostei; **Arta**: Pasagerul clandestin; **Donca Simo**: Călătorie peste trei mări; **Ilie Pintilie**: Un nou număr de atracție; **Popular**: Idiotul; **M. Eminescu**: Serenada mexicană; **8 Mai**: Ultima stație; **G. Coșbuc**: Vraja dragostei, **Olga Bancic**: Zile de dragoste; **Aurel Vlaicu**: Fata cu chitara; **George Bacovia**: Trei întîmplări; **Drumul Serii**: Pescarii din Aral; **30 Decembrie**: Surorile; **16 Februarie**: Bomba.

TELEVIZIUNE: 19: Informațiile după amiezii; 19.05: Emisiune pentru pionieri și școlari: „Album artistic închinat Unirii"; 19.35: Jurnalul televiziunii; 19.55: Filmul documentar: „Fiul vădanei lui Toma"; 20.15: Transmisie de la Palatul C.F.R. a concertului festiv al orchestrei de studio și al corului Radiodifuziunii și Televiziunii, închinat Centenarului Unirii Țărilor Romîne. În pauză: Sfaturi pentru telespectatori. Ultimele știri.

TIMPUL PROBABIL

Institutul Meteorologic Central anunță pentru zilele de 25, 26 și 27 ianuarie următorul timp probabil:

În București: Vremea se menține relativ caldă, cu cer schimbător, temporar noros. Vînt slab, pînă la potrivit. Temperatura mai întîi staționară, apoi în ușoară scădere.

În țară: Vremea se menține relativ caldă la început, apoi se va răci treptat, începînd din vestul țării. Cerul va fi schimbător, mai mult noros în vestul și în nordul țării, unde se vor semnala precipitații temporare iar vîntul va prezenta intensificări. În restul țării, vînt slab pînă la potrivit. Temperatura mai întîi staționară, apoi în scădere, începînd din vestul țării. Minimele vor oscila între plus 5 și minus 10 grade, iar maximele între minus 3 și plus 10 grade, fiind local mai ridicate la începutul intervalului.

Redacția Piața Scînteii Tel. 17.60.10. Administrația 17.60.10—17.60.20, interior 1.400, Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".